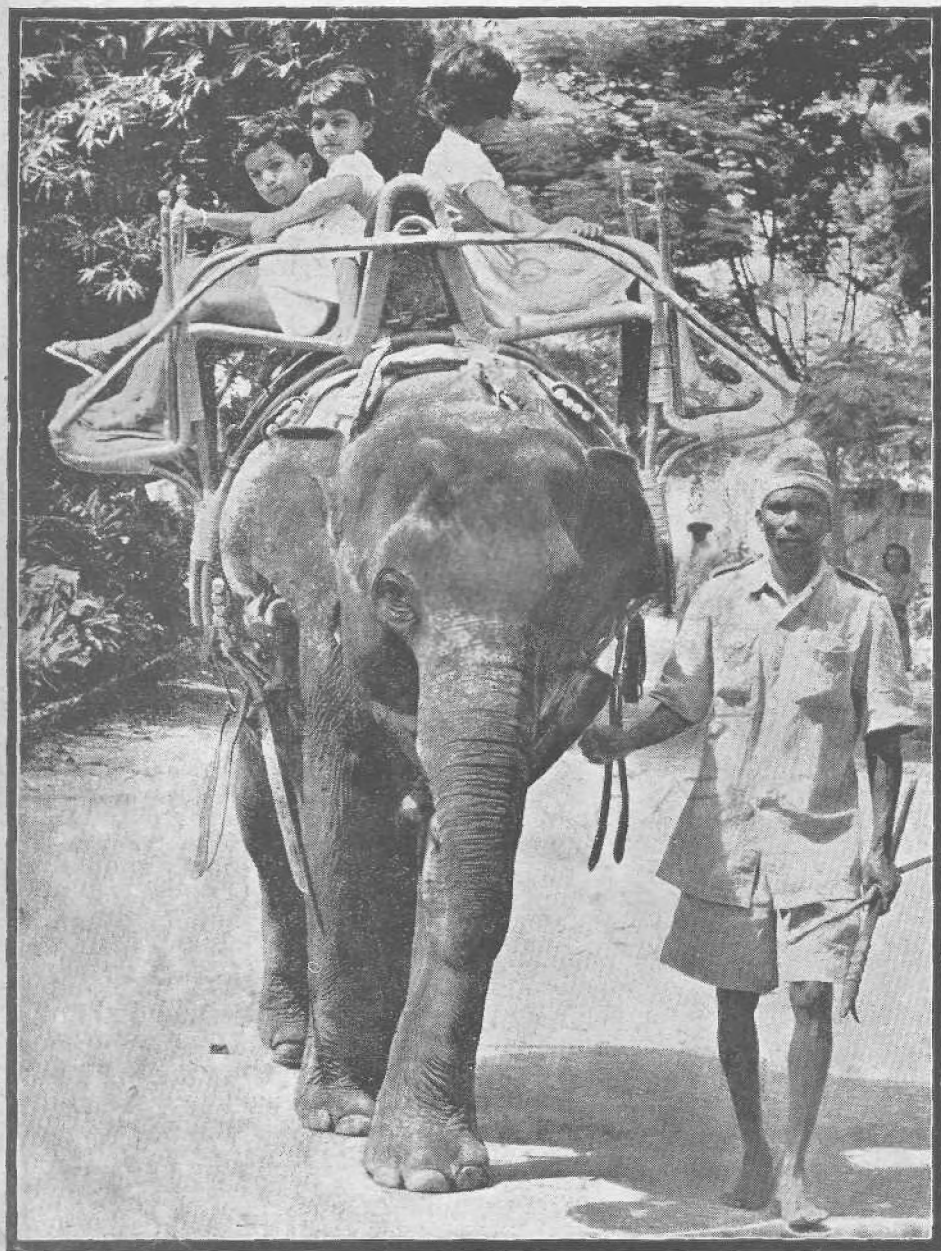

చందమామ

చిత్తల కథల మాసపత్రిక

50
PAGES
80
PAGES

బహుమతి
పొందిన వ్యాఖ్య

చేటు లేని అంబారీ

పంపినవారు :
పి. బి. రాజు - విజయవాడ

పద్మిని ఇలా చెప్పుచున్నది, "నేను ఎల్లప్పుడూ లక్ష్మీ టాయ్లెట్
సబ్బును వాడు చున్నాను — అది ఎంతో సంపూర్ణమైన తెల్లనిది, శుద్ధమైనది!"

పద్మిని, అధికంగా పనిచేయుచున్న
తార. "నేను తెల్లని, శుద్ధమగు పరి-
మళమైన లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బుతో
నా సౌందర్యమును కాపాడుకొను-
టను చురువను" అని అమె చెప్పు-
చున్నది.

లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బును మీరే
వాడి చూడండి. మీ శరీరమును
సౌగంధ్యముగా వుంచుకోండి.

లక్ష్మీ
టాయ్లెట్
సబ్బు

సినిమా తారలకు
సౌందర్యము
నిచ్చు సబ్బు

LTS. 543-50 TL

చందమామ

ఈ సంచికలో కథలు - వింతలు - విశేషాలు

నమ్మకద్రోహం ... 4	అద్భుతశక్తులు ... 42
ముగ్గురు మాంత్రికులు ... 9	రూపధరుడు - 3 ... 49
బెస్తవాడి అదృష్టం - 2 ... 17	మిత్రభేదం (గేయకథ) ... 57
కుందేలు ఓటమి ... 31	దోసకాయల బేరం ... 60
అద్భుతదీపం - 1 ... 33	కాజీ యుక్తి ... 64

ఇవిగాక చిత్ర కథ, పోటో శీర్షికల పోటీ, వార్తలు - విశేషాలు, మొదలైన మరి ఎన్నో ఆకర్షణలు.

మీ బిడ్డ...

1, 3 సంవత్సరముల మధ్య, కాబాహారులైన మగ బిడ్డలలో, లివర్ వ్యాధులు సామాన్యమని, మా లెక్కలవల్ల తేలుచున్నది.

తరుచుగ అజీర్ణ వ్యాధులు, కడుపు ఉబ్బు రము, చికాకు పడుట, కొవము, ఆకలి మందగించుట మొదలైన గుణములు లివర్ వ్యాధిని సూచించు లక్షణములు.

పకాలలో జమ్మికారిని పంపి తెలుపండి.

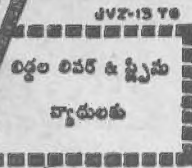
జమ్మి నె.

లివర్ క్యూర్

జమ్మి వెంకటరమణయ్య & సన్స్

జమ్మి నిల్లింగ్యు, నైలాఫూర్, మద్రాసు - 4.

ఫ్రాంకో-విజయవాడ, కాళంబూరి పేట, గోల్కొండపేట, విజయనగరము పేట, కృష్ణానదివారి పేట.

ఎంతో అందముగ కనపడండి —బిన్నీవారి అసలైన సిల్క్ జార్జెట్ చీరను కట్టుకోండి

మీరు బిన్నీవారి అసలైన సిల్క్ జార్జెట్ చీరను కట్టుకొని చూడండి. మీరు ఎంతో అందముగ కనపడతారు. దాని అపురూపమైన రంగులు వాడిపోవు లేక తగ్గిపోవు. అది అసలైన సిల్క్తో నేయబడినది కనుక దాని మెత్తదనము మరియు సహజమైన తళతళ చాల కాలము ఉండును.

బిన్నీవారి జార్జెట్ సిల్క్ చీరను మీ యిష్టమువచ్చినన్ని స్థాల్ల ఉతుకుకొన్నా, తీక్షణమైన ఎండలో ధరించినా దాని రంగులు ప్రకాశవంతముగా ఉంటాయి మరియు దాని కుచ్చెళ్లు సొగసుగ పాదాల మీద పడుతూ ఉంటాయి. అందముగ చాల కాలము మన్నే బిన్నీవారి సిల్క్ జార్జెట్ చీరలను ఎల్లప్పుడూ కొనండి!

బిన్నీవారి యితర సిల్క్ చీరలు మెత్తని సిల్క్ చీరలు: వుప్పు దళమువంటి ఈ మెత్తని సిల్క్ చీరలు బంగారు అంచు మరియు సరిక్రొత్త డిజైనులతో తళతళలాడే రంగులలో దొరకుతున్నాయి. వీనిని యింటివద్ద ఉతుకుకోవచ్చును.

క్రేప్ సిల్క్ చీరలు: ఈ క్రొత్త, దర్జాగా ఉండే అసలైన సిల్క్ చీరలు అందముగ ఒంటిమీద నిలుస్తాయి. దివ్యమైన బంగారు అంచుగల డిజైనులలో దొరకుతున్నాయి.

బిన్నీవారి అసలైన చీర లన్నిటిమీద బంగారు రంగులో యా ముద్ర వేయబడియున్నది

బెంగళూరు వురెన్, కాటన్ అండ్ ఏర్క్-
మిర్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్
మ్యానేజింగ్ ఏజెంట్లు:
బిన్నీ అండ్ కంపెనీ (మద్రాసు) లిమిటెడ్

దైర్య శాసన
రాము

డంబాల
రంగా

నేనివ్వాళ్ళ రాజు
గారి నోతాను -
అంతా నాయిష్టా
రాజ్యం, ఇంక బీవు
నాదైర్య శాసన
నేనాపతివి.

వీయ్ నేనాపతి,
నాకత్తి నిలా
తోనుకురా!

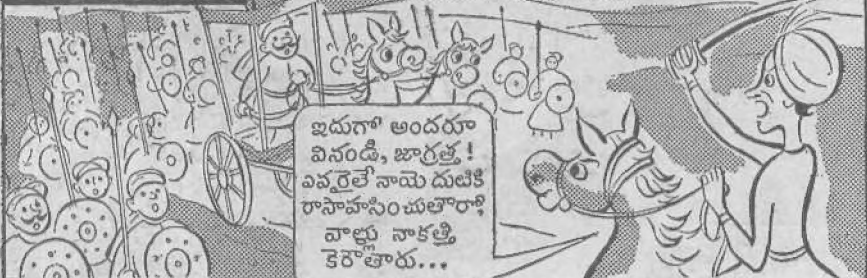

చిల్లేం మహాప్రభూ!
ఇదుగాతమకత్తి,
తమకిరీటం!

రామరి,
శత్రువులను
జయించేద్దాం!

రంగా స్వప్న రంగంలో
తాండవమాడుతున్నాడు.

ఇదుగో అందరూ
వినండి, జాగ్రత్త!
ఎవరైతే నాయు దుటకే
రాసాహసింతుతారో
వాళ్ళు నాకత్తి
కెరొతారు...

...అయ్యో
ఎందుకొచ్చానా
అనిపస్తే
యింకముందే
వాళ్లు సరిగ్గా
యమలోకంలో
చేరిపోతాను.

హా! హా! హా!-
ఇదేమిటి? నాకత్తి
దాహాన్ని తీర్చే వాల్లా
పరాలేరా?

ఇలా చూడు,
రంగా!
నీ గుడ్డంకాలు
విరిగి
పోతోంది;

నే అపర వరత్సం ఇప్పుడేమైంది?

అయ్యో!
నాఎముక
లపై
టేసేవిరుగ
గొట్టు
కున్నాను!

నేవు అనలైన ధైర్య
శాపివి కాదలంచు
కాంబో, త్రుతిరాజూ
పాలుత్రాగుచూ
డొల్లాతా
వండబడిన ఆహా
రంభుజించుచూ
అధిక బలి
స్థుడవు కావాలి.

దొను అది నిజం!
డాల్టా చాలా
బలాన్ని కలిగించే
విటమిన్ ఎ, డి, లను
గలిగి యున్నది.
ఇవి శ్వాధి నెదిర్చే
శక్తినిగలిగించి, పండ్లను
ఎముకలను దృఢపరుచును.

అయితే, మీరు డాల్టాను
కాను నప్పదు
డబ్బా మీద
మిథూర చెట్టును
చూచుట
మరువకండే.

~ HYM. 300B-10 TL

రిజిస్టర్డ్ నం : 119923

డైమండ్ సుగంధవక్ర పొడి

ఉపయోగించువారికి గమనిక

మా 'డైమండ్' మార్కు సుగంధవక్ర పొడి అతి రుచికరమైనది, అన్ని విధాలా మిక్కిలి ప్రసిద్ధిచెందినదిన్నీ. మీరు ఈసారి వక్ర పొడి కొనేటప్పుడు—“మాకు 'డైమండ్' మార్కు సుగంధవక్ర పొడి కావాలి. అదే ఇవ్వండి. ఇతరములు ఏవీ వద్దు” అని కచ్చితంగా చెప్పి, అడగండి.

ది డి. సి. అండ్ కంపెనీ,

కౌల్ బజార్ - బళ్ళారి - 1.

_____ : సేల్పుడి పోలు : _____

చీరాల - గుంటూరు - కర్నూలు - అదోని - హుబ్లీ.

సెప్టెంబరు

6 నుండి

నరసూ స్టూడియోస్
భలే అమ్మాయిలు
దర్శకత్వం వేదాంతం రాఘవయ్య

రాజశ్రీ విడుదల

SHARAY
STUDIO

పగలైనా, రాతైనా 'కోడక్' చక్కని స్పేపులను

ఉదయాన్నే గంతులు వేస్తూ నీళ్లు పోసుకొంటూ, అల్లరిచేస్తూ పాలు త్రాగుతూ లేక సుఖంగా నిద్రపోతున్నప్పుడు మీ బంగారు తండ్రి ఎంత ముద్దోస్తూంటాడో! "ఇప్పుడు పిల్లవాని చిత్రము తీస్తే ఎంత బాగుండును!" అని వానిని చూసి ఎన్నో సార్లు మీరు అనుకున్నట్లు మీకే తెలియాలి. కోరుకొని ఊరుకోవడమెందుకు? ఒక 'కోడక్' కెమేరాకు ఫ్లాష్‌హోల్డర్ జతచేసి పిల్లవానికి చక్కని స్పేపులు తీయండి!

ఫ్లాష్‌తో స్పేపులను తీయడము విజంగా ఎంతో సులభము మరియు చాల సరదాగా కూడ ఉంటుంది. ఇందులో క్రొత్తగా నేర్చుకొనుటకు ఏమీ లేదు. మీ కెమేరాకు ఫ్లాష్‌హోల్డర్ జతచేసి, దానిలో బల్బును పెట్టి, తరువాత దృశ్యమందు లక్ష్యముంచి మామూలుగా చేస్తున్నట్లే మీట నొక్కండి. హెచ్చు తగ్గులు లేకుండా ఫ్లాష్ వెలుతురు ఎల్లప్పుడూ కావలసిన

చోట వదుతూ ఉంటుంది కనుక ఫ్లాష్ చిత్రములను తీయడమే నిజానికి ఎంతో తేలిక! అత్యుత్తమమైన చిత్రములను తీయదగిన ఎన్నో సంఘటనలు యింటివద్ద జరుగుతాయని జ్ఞాపకముంచుకోండి. అమూల్యమైన ఆ అవకాశములను జాగ్రత్తగా పట్టండి. తక్కువ ధరలో దొరకే ఒక 'కోడక్' ఫ్లాష్‌హోల్డర్ కొని చిత్రములను తీయండి!

'కోడక్' ఫ్లాష్‌హోల్డర్ మోదలు II యీ క్రింది కెమేరాలకు అమరుతుంది. దాని ధర రూ. 31/-.
'కోడక్' ఫ్లాష్‌హోల్డర్లు యింకా ఎన్నోరకములవి దొరుకుతున్నాయి. మీ కెమేరాతో వాడుటకు సరియైనది ఒకటి లభిస్తుంది.

ట్రాసి 'ట్రెస్ట' కెమేరా
'ట్రాసి' రిఫ్లెక్స్ కెమేరా
సిక్స్-20 కోడక్ 'జూనియర్' II కెమేరా
కోడక్ 'పెర్లొంగ్' II కెమేరా
ధరలో అమృతపు పన్ను చేర్చబడలేదు

చక్కని, స్పష్టమైన చిత్రములు కావాలంటే

ఫ్లాష్ కేమెరాతో యింటివద్ద తీయగలరు

కోడల్ రిమోటర్ (ఇంగ్లండులో పంపించినాము; కంపెనీ సమగ్రం నిర్వహణ పరిమితము) బొంబాయి - కలకత్తా - ఢిల్లీ - మద్రాసు
'కోడల్' ఫిల్మ్స్ నే వాడండి!

మా పని తనమును
గురించి గొప్పగా
చెప్పటముకాదు

అత్యుత్తమంగా

చేసి చూపుతాము

★

ఫాస్టర్లు
క్యాలెండర్లు
క్యార్డులు
లేఖలు
బుక్లెట్లు
ఫోటోలు

ఆఫీసెల్ ప్రింటింగులో ఏది కావలసినా సరే

మేలైన ముద్రణకు గుర్తు

ప్రసాద్ ప్రాసెస్ (ప్రైవేట్) లి. మదరాసు - 26

బొంబాయి ప్రతినిధి కార్యాలయం:

లోటస్ హౌస్, మెరీన్ లైన్స్, బొంబాయి - 1.

ఫోన్ : 241162

సప్తంబరు విడుదల!

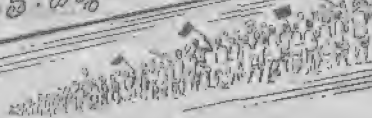
సావిత్రి
గీరిజా +.. సూర్యకళ
జగ్గయ్య + గుమ్మడి
రమణారెడ్డి + పసుమాళు
కుటుంబరావు + రామకోటి
పల్లిం నరసింహారావు
నాగభూషణం.....
కొత్త నటుడు.....
రమణమూర్తి, కె.ఎ.
నటించిన

అనుపమ చిత్రం

వి.వి.వి

నిర్మాత - దర్శకుడు... పిలక్

Rathi Dasak

ఆరోగ్యమునందు ప్రేతిగలవారు ఎల్లప్పుడూ లైఫ్ బాయ్ తో స్నానము చేయుదురు

ఆరోగ్యము కొరకు అటు అటు అవశ్యకమైయున్నది—అయితే అటు
యందుగాని లేక వనియందుగాని మనము ఎల్లప్పుడూ మురికిగా నగుదుము.
మురికితో వ్యాధి కొరకములగు క్రిములున్నవి. వాటివల్ల మన ఆరోగ్యమునకు
ఎడతెగని ప్రమాదమున్నది. లైఫ్ బాయ్ సబ్బు మురికిలోని క్రిములను తడిగి
వేసి మిమ్ములను రక్షించును.

లైఫ్ బాయ్ సబ్బుతో ప్రతిరోజూ
స్నానము చేసి—మురికిలోని క్రిముల
వారి నుండి మీ ఆరోగ్యమును
కాపాడుకొనుదు. ఇందువల్ల మీరు
మరల హాయిగా నుందురు.

L. 246-50 TL

మాబిడ్డ యీవిధంగా
వుంటే

మేనర్స్ ట్రైప్ మిక్చర్ యిచ్చి

దానికీ బదులుగా వచ్చే
చిరునవ్వు చూచి
ఆనందించండి

ప్రతిరోజూ ఉదయం 10-15 గంటలకు
10 మీటర్లపై "సునియారంగ్ రంగీతీ"
ఒక గంట వీర్క్ సంగీతం కొరకు "శేషియో
సిరోస్" బ్యాన్ చేయండి.

మంచి రకాలలో శ్రేష్టమైన యీ చిహ్నం
చూడండి.

ఇది మేనర్స్ ఉత్పత్తి.

GEORGE MANNERS & CO. PRIVATE LTD., BOMBAY · CALCUTTA · DELHI · MADRAS
ASP/GMS

Worth any price

"And yet priced low"

Nutrine
SWEETS

ది న్యూట్రీన్ కన్ఫెక్షనరీ కంపెనీ
లిమిటెడ్, చిత్తూరు (ఆంధ్ర)

ఇదుగో నీ
అకోకా

అకోకా పెన్ వర్క్స్ తెనాలి ఆంధ్ర

గిరిజ

సౌందర్య
సాధనములు.....
రెమీ స్నో &
పౌడరు

కొత్త

టిస్టులు-అనేక ఆకృతులలో అందంగా ముద్రించి
బహుమతులుగా ఇవ్వటానికి అర్హమైనవి.

అందరకూ మంచివి
అందరకూ ప్రయమైనవి

J. B. MANGHARAM & CO.,
GWALIOR, INDIA

Makers of famous biscuits

జె. బి. మంఘరామ్ అండ్ కో.,
గ్వాలియర్, ఇండియా

ప్రసిద్ధిగాంచిన విస్తృత నిర్మాతలు

చందమామ

సంచాలకుడు : 'చక్ర పాణి'

సమ్మకద్రోహంకంటె పాతకం లేదు. తౌకికవిషయా
లకు అతితుడుగా ఉన్నట్టు కనబడే మనిషికి ఎవరైనా
తమ రహస్యాలను చెప్పటం జరుగుతుంది. ఇలా
గొప్పవాడుగా నటిస్తూ ఒకరినుంచి తెలుసుకున్న రహ
స్యాలను మరొకరికి చెప్పేవాడు చాలా చెరుపు చేయ
గలుగుతాడు.

“సమ్మకద్రోహ” [జాతక కథ] లో కరంబియుడు
నిజంగా గొప్పవాడుకాడు. కాని అతన్ని ప్రజలు గొప్ప
విరాగిగా భావించారు. అతనికి గొప్పవారి మైత్రీ లభిం
చింది. పరస్పర శత్రువులైన సర్పరాజు, గరుడరాజు
కూడా అతనికి మిత్రులయ్యారు. వారి విశ్వాసాన్ని
అంతగా సంపాదించుకున్న కరంబియుడు సర్పరాజు
రహస్యాలను గరుడరాజుకు చెప్పి, సర్పకులానికి గొప్ప
ప్రమాదం తెచ్చిపెట్టాడు. కాని సర్పాలకూ, గరుడు
లకూ మధ్య శాంతికుదిరిన మరుక్షణం కరంబియుడు
తానుచేసిన మహాపాపానికి శిక్ష అనుభవించాడు.

సంపుటి 21

సెప్టెంబర్ 1957

సంచిక 3

అట్టమీది బొమ్మ

మర్నాడు తెల్లవారుతూనే కీచకుడు విరాటరాజు అంతఃపురానికి వచ్చి ద్రౌపదితో, “చూశావా? ఈ మత్స్యదేశంలో నన్ను ఎదిరించేవారు లేరు. కనక ఇకనైనా మంచిగా నా కోరిక తీర్చు. నిన్ను నా పట్టపురాణిని చేస్తాను. నా భార్యలందరూ నీకు దాసిలుగా ఉంటారు!” అన్నాడు. “నీవు బలం గలవాడివి, నీకెవరి భయమూ లేదు. కాని ఈ సంగతి నా భర్తలైన గంధర్వులకు తెలిస్తే నాకు చాలా ప్రమాదం. ఇవాళ రాత్రికి సర్తనశాలకు వస్తే, నేను నీకోసం ఆక్కడ వేచి వుంటాను. ఈ సంగతి మరెవరికీ తెలియరాదు,” అన్నది ద్రౌపది.

కీచకుడిందుకు సంతోషంతో ఒప్పుకున్నాడు. ఈ ఏర్పాటును గురించి ద్రౌపది భీముడికి తెలిపింది. చీకటి పడగానే భీముడు వెళ్లి ఒంటరిగా సర్తనశాలలో శయ్యమీద దువ్వుటి కప్పుకుని పడుకున్నాడు. అన్నప్రకారం కీచకుడు వచ్చి, చీకటిలో భీముణ్ణి చూసి సైరంధ్ర అనుకుని, మీద చెయ్యివేశాడు. వెంటనే భీముడు నింహంలాగా లేచాడు. ఆ అంధకారంలో ఇద్దరూ కొంచెంసేపు మద గజాలలాగా యుద్ధంచేశారు. చిట్టచివరకు భీముడు కీచకుణ్ణి చంపేసి, అతని కళ్ళెబరాన్ని గుర్తించరాకుండా భీభత్సవరిచాడు. తరవాత దీవిటికాంతిలో ఆ శవాన్ని ద్రౌపదికి చూపి, “నిన్ను మోపించిన దురాత్ముడికి వింగతి పట్టందోచాడు!” అని చెప్పి, తన పంటకాలకు తిరిగివెళ్లాడు. తరవాత ద్రౌపది సర్తనశాల రక్షకులను పిలిచి, “నా భర్తలైన గంధర్వులు కీచకుణ్ణి చిత్రవధ చేశారు. శవం సర్తనశాలలో ఉన్నది!” అని చెప్పింది. వాళ్లువెళ్లి ఈ సంగతి రాజభవనంలో చెప్పారు.

కీచకుడి మరణవార్త వినగానే నూటఅయిదుమంది ఉపకీచకులు వచ్చి, అక్కడే నిలబడిఉన్న ద్రౌపదిని చూసి, “దీనిమూలానే మన కీచకుడు చచ్చాడు. దీన్నికూడా ఆయనతోబాటు తగలేద్దాం!” అని అమెనుకూడా పాడెకు కట్టి శ్మశానానికి బయలుదేరారు. ద్రౌపది తన భర్తలను మారుపేర్లతో పిలిచి కేకలు పెట్టసాగింది. భీముడా కేకలు విని మారువేషంతో బయలుదేరి, దారిలో ఒక చెట్టు పెరికి దానితో ఉపకీచకులనందరినీ మట్టుపెట్టాడు.

దారిలో స్నానంచేసి సైరంధ్ర అంతఃపురానికి రాగానే రాణీసుధేష్ఠ, “సైరంధ్రీ, నీ కొలువు ఇక చాలు! నీ భర్తలైన గంధర్వుల భయం మాకు జాస్తిగా ఉంది. నీవు వెళ్లిపో!” అన్నది. “అమ్మా, నాకు పదమూడు రోజులు గడువివ్వండి! తరవాత నా భర్తలువచ్చి నన్ను తీసుకుపోవారు!” అన్నది ద్రౌపది.

పెద్దచేపను తిన్న చిన్న చేపలు

పూర్వం సముద్రరాజ్యాన్ని ఆరు పెద్ద చేపలు ఏలేవి. అందులో ఒక చేప పేరు ఆనందుడు. ఈ చేప నూరు యోజనాల నిడివెగలది. రోజూ ఇతర చేపలు ఆనందుణ్ణి చూడవచ్చేవి. తరవాత అన్ని చేపలూ కలిసి సముద్రం అడుగున ఉండే నాచుమొక్కలు తిని వెళ్లిపోయేవి.

ఒకనాడు ఆనందుడు నాచుమొక్కలు తింటూండగా నోట్లో ఏదో రుచిగా తగిలింది. బయటికి తీసిచూస్తే అదొక చిన్న చేప. ఆనాటినుండి ఆనందుడికి ఇతర చేపలను తినాలన్న కాంక్ష కలిగింది. అందుచేత అది రోజూ తనను చూడటానికి వచ్చి ఇతర చేపలు వెళ్ళి పోయేటప్పుడు వెనకగావెళ్ళే చేపలను పట్టుకుని తినసాగింది.

ఈ రహస్యం చేపలకు తెలియదు. కాని ఒక యోగిచేపకు తమ సంఖ్య నానాటికి తగ్గుతున్నట్టు తెలిచింది. ఒకనాడూ చేప ఆనందుడి చెవిలో దాగి, తమరాజు వెనకపాటుగా చేపలను తినటం చూసి, ఈ సంగతి మిగిలిన చేపలకు చెప్పేసింది. అదిమొదలు మిగిలిన చేపలు ఆనందుణ్ణి చూడటానికి రాక, సముద్రం అడుగున ఉండే ఒక పర్వతంలోని గుహలో దాక్కున్నాయి.

తన రహస్యం ఇతర చేపలు కనుక్కున్నాయనీ, అవి ఫలాని కొండగుహలో దాగాయనీ ఆనందుడికి తెలిసింది. వెంటనే ఆ చేప ఆ కొండపర్వకు వెళ్లి, అపారమైన తన శరీరంతో కొండను చుట్టసాగింది. అలాచేస్తే చేపలు బయటికి వస్తాయనీ, అప్పుడు వాటిని తినవచ్చుననీ ఆనందుడి ఉద్దేశం.

కొద్దిసేపట్లో ఆనందుడి శరీరం కొండను చుట్టింది. దాని తోక దాని తల నమీసానికి వచ్చింది. ఆ తోకను చూసి ఏదో చేప అనుకుని ఆనందుడు దాన్ని తన వాడివళ్లతో కొరికింది. వెంటనే రక్తం వెలువడి నీటిలో కలియ నారంభించింది. అదే సమయంలో ఆనందుడికి భరించరాని బాధ పట్టుకున్నది.

జలమంతా రక్తమయం కావటం చూసి కొండలో దాగిన చేపలు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి, తెగిపోయిన ఆనందుడి తోకను భక్షించసాగాయి. శరీరం పెద్దదికావటంచేత, బాధ మూలనా ఆనందుడికి ఆ చేపలను విడిలించుకోవటం చేతకాలేదు. కొద్దిసేపట్లోనే ఆ చేపలు ఆనందుడి శరీరమంతా పూర్తిగా తినేశాయి.

నమ్మకద్రోహి

బ్రహ్మదత్తుడు శాశిరాజ్యాన్ని పరిపాలించే కాలంలో అయిదువందలమంది పర్తకులు ఒక నౌకలో సముద్రంమీద పోతూఉండగా, సడిసముద్రంలో నౌక మునిగిపోయింది. నౌకలో ఉన్నవారిలో ఒకడు తప్ప అందరూ చేపలకు ఎర అయ్యారు. అందరూ చాపగా మిగిలినవాడు కరంబియ అనే సముద్ర తీర నగరాన్ని చేరుకుని తిండికోసమూ, బట్ట కోసమూ ముప్పిరిత్రసాగాడు.

అక్కడి ప్రజలు వాడి దుస్థితికి జాలి పడి సమస్తమైన పస్తువులు వాడికి ఇవ్వ బోయారు. “ఇవన్నీ నాకెందుకు? నాకింత బట్టా, తిండి చాలు!” అని వాడు వారిచ్చిన పస్తువులను నిరాకరించాడు. ఇదిచూచి ప్రజలు, “ఓహో, ఇతడెవడో గొప్ప పిరాగి, తపస్వి!” అనుకుని, అతని కొక పర్ల శాల నిర్మించి, అందులో ఉంటూ తపస్సు చేసుకోమన్నారు.

అతను అందులో ఉంటూ, కరంబియ మహాముని అని పేరుపెట్టుకుని, ఎంతో గౌరవ ప్రతిపత్తులు సంపాదించుకున్నాడు. అతని దర్శనంకోసం రాజులు కూడా రాసాగారు. ఈ విధంగా కరంబియుడి స్నేహం సంపాదించినవారిలో పాములకు రాజైన పండరకుడూ, గరుడులకు రాజుగా జన్మించిన బోధిసత్వుడూ ఉన్నారు.

ఒకనాడు గరుడరాజు పచ్చి, కరంబి యుడికి ప్రణామం చేసి, పక్కనే కూచుని, “స్వామీ, మా గరుడులకూ పాములకూ యుద్ధం జరిగినప్పుడల్లా పాములకన్న గరుడులే ఎక్కువగా చాపటం జరుగు తున్నది. మాకు పాములను ఎలా పట్టాలో తెలియటం లేదనుకుంటాను. ఇందులో విదోరహస్యం ఉన్నది. ఆ రహస్యం ఏమిటో మీరు పాములనుంచి తెలుసుకుని నాకు చెప్పగలరా?” అని అడిగాడు.

కరంబియుడు సరేనన్నాడు. గరుడరాజు వెళ్లిపోయాడు. తరవాత సర్పరాజు తనను చూడటానికి వచ్చినప్పుడు కరంబియుడు ఆయనతో, “రాజా, గరుడులు మిమ్మల్ని పట్టుకోగానే చచ్చిపోతాయట. దీనికేమిటి కారణం? ఎలా పట్టుకుంటే మీ సర్పాలు లొంగిపోతాయి?” అని అడిగాడు.

దీనికి సర్పరాజు వినయంగా జవాబిస్తూ, “స్వామీ, అది మా రహస్యం. నేను గనక ఈ రహస్యాన్ని బయట పెట్టానే నా జాతి కంతకూ ద్రోహం చేసినవాణ్ణి అవుతాను, జాతి వినాశనానికి కారకుడ నవుతాను! కనుక ఆసంగతి నన్నడగకండి,” అన్నాడు.

“అదేమిటి? నేనీ రహస్యాన్ని మరొకరికి చెప్పేస్తానని నీవు నిజంగా శంకిస్తున్నావా? అలా ఎన్నటికీ జరగదు. నేను కేవలమూ ఆ రహస్యం ఏమిటో తెలుసుకుందామనే అడుగుతున్నాను. నాకు చెప్పినందువల్ల నీ జాతి కేమాత్రమూ నష్టం కలగదు,” అని కరంబియుడన్నాడు.

సర్పరాజు కరంబియుడికి రహస్యం చెబుతానని మాట ఇచ్చి సెలవు పుచ్చు కున్నాడు. ఆయన తన దర్శనంకోసం మర్నాడు వచ్చినప్పుడు కరంబియుడు మళ్ళీ అడిగాడు, కాని సర్పరాజు రహస్యం బయట పెట్టలేదు. ఆయన మూడవసారి వచ్చి

సప్తడు కరంబియుడు, “ఇవాళ మూడవ సారి అడుగుతున్నాను. మీ రహస్యం చెప్పవు, కారణమేమిటి?” అని అడిగాడు.

దానికి సర్పరాజు, “స్వామీ, తమరు ఈ రహస్యాన్ని మరెవరికైనా చెప్పేస్తారేమోనని నాకు భయంగా ఉంది!” అన్నాడు.

“నేనలా ఎన్నటికీ చెప్పను. చెప్పనని ప్రమాణం చేస్తున్నాను!” అన్నాడు కరంబియుడు. ఆయన ప్రమాణం చేసిన మీదట సర్పరాజు తమ రహస్యాన్ని ఈ విధంగా బయటపెట్టాడు:

“మేము పెద్దపెద్ద రాళ్లను మింగి మా శరీరాలను బరువుగా చేసుకుని పడుకుని

వుంటాము. గరుడులు మామీదికి వచ్చి సప్తడు మేము నేళ్లు తెరుచుకుని వారి మీద కలియబడతాము. గరుడులు మా తలలను పట్టుకుని గాలిలోకి ఎగురుతారు. మా బరువులు మోయటంచేత వారి శరీరాలలో వుండే నీరంతా పైకి వచ్చేస్తుంది. వారు ఆ కారణంగా చచ్చిపోతారు. మూడులైన ఆ గరుడులు మా తలలు పట్టుకోవటానికి బదులు మా తోకలు పట్టుకుని గాలిలోకి లేచినట్లయితే మేము మింగిన రాళ్లన్నీ కింద పడిపోతాయి, మా శరీరాలు తేలిక అవుతాయి, మమ్మల్ని వారు తన్నుకుపోగలుగుతారు. ఇదే మా రహస్యం!”

సర్పరాజు వెళ్లిపోగానే గరుడరాజు వచ్చి కరంబియుడితో, “స్వామీ, సర్పరాజు నుంచి పాముల రహస్యం తెలుసుకున్నారా?” అన్నాడు. కరంబియుడు సర్పరాజునుంచి తాను తెలుసుకున్న రహస్యం కాస్తా గరుడరాజుకు చెప్పేశాడు.

“ఈ సర్పరాజు గొప్ప అవచారం చేశాడు. తన జాతి యావత్తూ నాశనం అయ్యేటందుకు సహాయపడగల రహస్యాన్ని ఆయన మరొకరికి తెలియనిచ్చి వుండగూడదు. నే నిప్పుడే వెళ్లి ఆయనను పట్టుకుంటాను,” అంటూ గరుడరాజు తన రెక్కలతో యుంర్నూ

మారుతాన్ని లేపి, సర్పరాజు తోకను పట్టుకుని ఆకాశంలోకి ఎగిరాడు.

తలకిందుగా వేలాడుతున్న సర్పరాజు తాను మింగిన రాళ్ల సన్నిటిని కక్కేశాడు. అయిన విచారంతో, “అయ్యో, నా నాశనాన్ని నేను కోరి చేతులారా తెచ్చుకున్నానుగదా! ఆ దుర్మార్గుడు మహాముని అని మోసపోయి, నా రహస్యం కాస్తా చెప్పేశాను,” అని విలపించాడు.

ఇది విని గరుడరాజు, “మూర్ఖుడా, నీ రహస్యం ఆ దొంగసన్యాసికి చెప్పేసి ఇంకా ఎందుకు దుఃఖిస్తావు? చావు ఎవరికీ తప్పదు. కాని వివేకం మానవుడి ప్రధానధర్మం. నీ దుర్గతికి కారణం నేను కాను, సన్యాసి కాడు, నీ అవివేకమే. ప్రాణికి తల్లిదండ్రుల కన్న ప్రేమపాత్రులుండరు; అలాటి తల్లిదండ్రులకుకూడా నీ రహస్యం చెప్పరాదు. అనేకమంది బంధువులూ, మిత్రులూ వుంటారు, రూపవతి అయిన భార్య వుంటుంది; వారికెవరికీ నీ రహస్యం తెలియ నివ్వరాదు. ఆ విధంగా రహస్యం దాచ గలిగినవాడే శత్రువును దూరంగా ఉంచ గలుగుతాడు!” అన్నాడు.

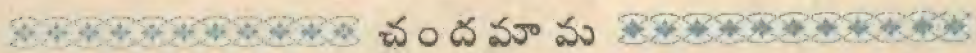
“మహాత్మా, నీ హితబోధ గ్రహించాను. తల్లి తన బిడ్డపైన ఎలాటి కరుణ చూపు

తుందో నాపైన అలాటి కరుణ చూపు!” అని సర్పరాజు గరుడరాజును ప్రార్థించాడు.

“కొడుకులలో మూడు రకాలు; శిష్టులూ, పెంచినవారూ, గర్భవాసాన పుట్టిన వారూ. అందులో నీవు నాకు శిష్టుడవు, కనక కొడుకువయ్యావు. అందుచేత నీ ప్రాణాన్ని కాపాడుతున్నాను!” అంటూ గరుడరాజు సర్పరాజును నేలమీదికి దించి వదలిపెట్టాడు.

సర్పరాజు నాగలోకానికి వెళ్లాడు. గరుడరాజు తన లోకానికి వెళ్లి గరుడులతో, “సర్పరాజైన పండరకుణ్ణి మిత్రుడుగా చేసుకున్నాను. కాని అతనికి నాపట్ల ఎలాటి

భావం ఉన్నదో పరీక్షించవలసి వున్నది,” అని చెప్పి, నాగలోకానికి వెళ్లి తన రెక్కలతో మళ్ళీ యుంయూమారుతం లేపాడు. వెంటనే సర్పరాజు రాళ్ళూ, ఇసుకా మింగి, తోక కన పడకుండా చుట్టచుట్టుకుని నేలపై పడుకుని, నేరు తెరిచి బుసకొట్టసాగాడు.

అప్పుడు గరుడరాజు, “ఇదేమి, సర్పరాజా? మనం సంధి స్నేహమూ చేసుకొంటిమిగదా, మళ్ళీ నన్ను చంపటానికి సిద్ధ పడుతున్నావేమిటి?” అని అడిగాడు.

దానికి సర్పరాజు, “మిత్రమా, వివేకి అయినవాడు ఎవరినీ నమ్మరాదు! అందులో, నిన్నటిపరకూ శత్రువుగా ఉండిన నిన్ను ఎలా నమ్మను?” అన్నాడు.

గరుడరాజు నవ్వి, “నాపాతం నాకు బాగానే వప్పగించావు! వద, ఆ దొంగనన్యాసిని చూసి వస్తాం!” అన్నాడు.

ఇద్దరూ కలిసి కరంబియుడి పర్ణశాలకు వెళ్లారు. సర్పరాజు కరంబియుణ్ణి చూసి,

“నిన్ను చూసి గొప్ప మునివనుకుని నా రహస్యం చెబితే, దాన్ని గరుడరాజుకు చెప్పి ఎందుకు నమ్మకద్రోహం చేశావు?” అని అడిగాడు.

“నేను అజ్ఞానంచేత ఆ పని చెయ్యలేదు. మీరిద్దరూ నాకు మిత్రులే అయినప్పటికీ నాకు గరుడరాజుపైన అభిమానం జాస్తి. అందుచేత నీ రహస్యం గరుడరాజుకు చెప్పేశాను!” అన్నాడు కరంబియుడు.

“ఛీ, నీచుడా! సర్వసంగలనూ పరిత్యజించికూడా పక్షపాతబుద్ధి, శత్రుమిత్ర భావమూ పోని నీవుకూడా ఒక మునివేనా? లోకాన్ని ఈ విధంగా పంచుస్తున్నందుకు నీ శిరస్సు ఏడు చెక్కలగుగాక!” అని సర్పరాజు కరంబియుణ్ణి శపించాడు.

మరుక్షణమే కరంబియుడు శిరస్సు ఏడు చెక్కలయింది. అతనికింద భూమి విచ్చుకున్నది. అతను నేరుగా అవీచినరకానికి దిగిపోయాడు.

9

[మహామాయుడినుంచి పింగళుడు అద్భుతశక్తులు గల వస్తువులన్నిటినీ హరించగానే, భల్లూకపర్వతాలమీద గల దుష్టశక్తులన్నీ విజృంభించినై. పద్మపాదుడు భల్లూకకేతుడి కోసం పింగళుణ్ణి పంపాడు. పింగళుడు భల్లూకకేతుణ్ణి తీసుకువచ్చాడు. అప్పుడు పిశాచాలన్నీ భల్లూకకేతుడు పున్నచోటుకు పరిగెత్తుకు రాసాగాయి. తరవాత—]

తమవద్దకు పరిగెత్తుకువస్తున్న పిశాచాలను చూసి, పద్మపాదుడు చిరునవ్వు నవ్వాడు. భల్లూకకేతుడుమాత్రం వాటికేసి చూసి, అయిష్టంగా తల పక్కకు తిప్పి, పింగళుడికి సమస్కరిస్తూ, “ప్రభో, ఈ ఖుద్రజీవాలకు నేను నాయకుడుగా వుండాలెను. దయవుంచి నన్ను మీ వెంట తీసుకు పొండి!” అన్నాడు.

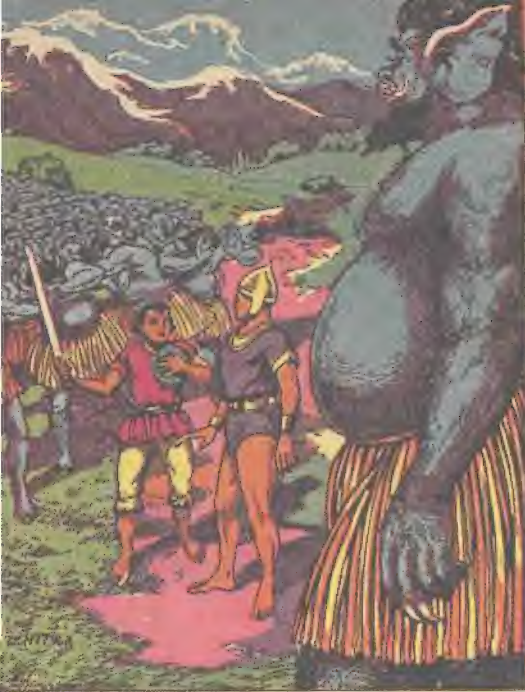
పింగళుడు జవాబేమీ చెప్పలేదు. అప్పుడు పద్మపాదుడు, భల్లూకకేతుడి భుజం తడుతూ, “భల్లూకకేతా! నువ్వు ఈ పర్వత

ప్రాంతాల, ఈ రక్కసిగణానికి నాయకత్వం వహించి బతకటమే అన్ని విధాలా మంచి దని నా ఆభిప్రాయం!” అన్నాడు.

“అయ్యా, ప్రభో! ఆ జీవితం ఇక నాకు వద్దు!” అంటూ భల్లూకకేతుడు, పద్మపాదుడికి సాష్టాంగ ప్రణామం చేశాడు.

అంతలో పిశాచాలన్నీ వారిని చుట్టుముట్టి, “భల్లూకకేతా, మారాజా! ఓహోం! ఓహోం!” అంటూ అరవసాగాయి. కర్ణకఠోరంగా పున్న వాటి వికృతనాదాలను విని, పింగళుడు చిద్రించుకుంటూ, “పద్మ

మహామాయుడి, కత్తిని వుపయోగిద్దాం!” అన్నాడు పింగళుడు.

పింగళుడు ఇలా అనేసరికి, పిశాచాలన్నీ హాహాకారాలు చేసినై. అవన్నీ ఏకకంఠంతో, “మహామాంత్రికులారా! మమ్మల్ని సర్వ నాశనం చేయకండి. మా ప్రభువు భల్లూక కేతుడు మాకు నాయకత్వం వహించకపోతే, మేమే నాయకుణ్ణి ఎన్నుకోగలం!” అన్నవి.

“అందుకు నా అభ్యంతరం ఏమీలేదు. మీరు నాయకత్వపు సమస్యను ఎలా పరిష్కరించుకోగలిగిరో చూడాలని నాకు కుతూహలంగా వుంది,” అన్నాడు పద్మపాదుడు.

“మీ మానవుల్లోలాగానే మాలోనూ బల దర్బాలు గలవాడే నాయకుడు! ఆ శక్తులు ఎవరిలో ఎక్కువగా వున్నవో యజువు చేసుకుంటాం!” అంటూ పిశాచాలన్నీ బాహాబాహి, ముష్టాముష్టి యుద్ధానికి వుపక్రమించినై.

“భేష్, ఈ పద్ధతి చాలా బావుంది!” అంటూ పింగళుడు ఎంతో వుత్సాహంగా చప్పట్లు చరిచాడు.

ఇక పిశాచాలు నాయకత్వంకోసం పోరు ప్రారంభించినై. ఆవి క్షణక్షణానకీ అనేక రూపాలను ధరిస్తూ యుద్ధం సాగించినై. పులిరూపం దాల్చిన వాటిని మట్టుపెట్టేందుకు కొన్ని పినుగురూపాలు ధరిస్తే, వాటిని

పాదా! నాకు ఒక మంచి వుపాయం తోస్తున్నది. అలా చేస్తే, అటు భల్లూక కేతుడికీ, మనకూకూడా అన్ని సమస్యలూ విరగడవుతవి!” అన్నాడు.

“ఏమిటా?” అన్నాడు పద్మపాదుడు.

“భల్లూకకేతుడికి మనసు సేవిస్తూ బతకాలని వుంది. ఆ కారణంవల్ల అతడు ఈ పిశాచాలకు నాయకుడుగా, ఈ పర్వత ప్రాంతాల వుండేందుకు అంగీకరించటం లేదు. మనం ఈ పిశాచాలను ఇలాగే వదలి పోతే, అవి ఎలాంటి అఘాయిత్యాలు చేస్తవో మనకు తెలీదు. అందువల్ల వీటిని దుంప నాశనం చేయటమే మంచిది. వీటిమీద

చందమామ

హతమార్చేందుకు మరికొన్ని ఏకాచాలు సంహక్యతులు ధరించివె. కొన్ని నాగుబాములైతే, మరికొన్ని గరుడపక్షులు!

ఈ విధంగా జరిగిన ఘోరసంగ్రామంలో చాపగా మిగిలిన కొద్ది ఏకాచాలు, చివరకు తమ నాయకుడుగా ఒక పెనుభూతాన్ని ఎన్నుకున్నవి. పద్మపాదుడికి, యీ విధంగా నాయకత్వపు సమన్య పరిష్కారమయినందుకు చాలా సంతోషం కలిగింది. అతడు, యిప్పుడు ఏకాచాల నాయకుడైన పెనుభూతాన్ని దివించి, “యిక మీరు స్వేచ్ఛగా, యీ భల్లూక పర్వతాలలో బతకవచ్చు. మీరు అహంకరించి మానవులమీద కత్తి కట్టితే తప్ప లేకపోతే మీ జీలికి నేనుగాని, పింగళుడుగాని రామని అభయహస్త మిస్తున్నాను. యిక వెళ్లండి!” అన్నాడు.

ఏకాచాలన్నీ జయజయధ్వానాలు చేస్తూ, తమ కొత్త నాయకుడైన పెనుభూతాన్ని భుజాలమీద ఎక్కించుకుని పర్వతాల మీదికి వెళ్లిపోయినై. అప్పుడు పద్మపాదుడు, పింగళుడికేసి తిరిగి, “పింగళా! మనం ఆవ్రికష్టాల కొద్ది, కావలసిన శక్తులన్నిటినీ సంపాదించుకొన్నాం. యిందులో నీవు చేసిన సహాయం నే నెన్నడూ మరువరానిది. నీవు నీ యింటికి వెళ్లేముందు, నాకు కొద్ది

రోజులపాటు అతిథిగా వుండవలసిందని కోరుతున్నాను,” అన్నాడు.

పింగళుడు అందుకు అంగీకరించాడు. పద్మపాదుడు ఓ చిటికెడు మన్ను తీసుకుని మంత్రించి భూమిమీద చల్లాడు. వెంటనే ఓండ్రినూ ఏకాచగార్దభాలు పెళ్ళపెళ్ళా రావా లతో భూమిలోంచి బయటికి దూకినై.

పద్మపాదుడు ఒక ఏకాచగార్దభాన్ని ఎక్కి కూర్చున్నాడు. పింగళుడు రెండవ గార్దభం దగ్గరకు వెళ్లబోయేంతలో, భల్లూకకేతుడు అతడిముందు మోకరిల్లి, “ప్రభో! మీరు నా భుజాలమీద ఎక్కండి. నేను మీకు సదా సేవకుణ్ణి!” అన్నాడు.

పంగళుడు సప్రతూ, భల్లూకకేతుడి భుజాలమీద ఎక్కి కూర్చున్నాడు. పద్మ పాదుడు కూర్చున్న గార్దభం గాలిలోకి లేచింది. ఆ వెంటనే భల్లూకకేతుడుకూడా గాలిలోకి ఎగిరాడు. రౌతులేని రెండవ పిశాచ గార్దభం వారివెంట ఎగిరి రాసాగింది.

. అడవులూ, కొండలూ, సదులూ దాటుతూ సూర్యాస్తమయం వేళకు వారు ఒకానొక సగరం సమీపించారు. పద్మపాదుడు కింభ బొమ్మరిల్లలా వున్న ఆ సగర భవనాలను పంగళుడికి పేరుపేరునా చూపిస్తూ, “ఆ కొండపక్కన పాములా కదులుతున్న సెల వీరు కనబడుతున్నదిగదా? దానివెంట వున్న

ఆ వెట్లగుంపు చూడు! అందులో పాల రాతితో నిగనిగలాడుతున్నదే, నా పిత్ర గృహం! నా అన్నలిద్దరూ చిలకసరస్సుకు ఆహుతి అయిపోయారు గనక, యిప్పుడు నేనే ఆ గృహానికి అధిపతిని. నా తండ్రి వదిలిపోయిన మంత్రగ్రంథంకూడా నాదే!” అన్నాడు వుత్సాహంగా.

అంతలో పద్మపాదుడు ఎక్కివున్న పిశాచగార్దభం క్రమంగా కిందకు దిగి ఎత్త యిన ప్రాకారం గల పద్మపాదుడి యింటి ముందు ఆగింది. భల్లూకకేతుడుకూడా కిందికి దిగాడు. ప్రాకారద్వారానికి గల పెద్ద యినప తలుపులముందు, యిద్దరు నీగ్రో

బానిసలు పహరా తిరుగుతున్నారు. వారు పద్మపాదుణ్ణి చూస్తూనే, తమ చేతుల్లో గల శూలాలను పైకిపెట్టి, “జై పద్మపాదా!” అంటూ జయజయధ్వానాలు చేశారు.

పద్మపాదుడు గార్డభంమించి దిగి ముందు దారి తీశాడు. పింగళుడుకూడా, భల్లూకకేతుడి భుజాలమించి కిందకు దూకి అతణ్ణి అనుసరించాడు. అందరూ భవనం ముందు గల చిత్రవిచిత్రమైన చెట్లలోంచి నడుస్తూ, భవనాన్ని సమీపించేసరికి, మెట్ల పద్ద తెల్లని బారెడు గడ్డంతో వున్న ఒక పృథ్వుడు ఎదురయ్యాడు. పద్మపాదుడు అతణ్ణి చూస్తూనే పంగి ప్రణామంచేసి, వెను

దిరిగి పింగళుడితో, “వీరే మా తండ్రి గురువులు!” అన్నాడు. పింగళుడుకూడా ఆయనకు సమస్కరించాడు.

పృథ్వుడు అందరూ సమీపించేవరకూ ఆగి, తరవాత పింగళుడికేసి వెలుచూపుతూ, “పద్మపాదా! యీ యువకుడెవరు?” అంటూ అగి, “అవంతినగరపు జాలరి కాదుగదా?” అన్నాడు.

పద్మపాదుడు అవునన్నట్టు తల వూపాడు. వెంటనే పృథ్వుడు పరమానందం పొంది, “అయితే, నువ్వు మహామాయుడి సమాధిలో గల అపూర్వ శక్తులనన్నిటినీ వశపరుచు కున్నావన్నమాట!” అన్నాడు.

వృద్ధుడు చిరునవ్వు సవ్వి, “ప్రపంచాన్ని జయించ గల సర్వశక్తులూ ని స్వాధీనం అయిన తరవాత, ఆ మంత్రగ్రంథంతో నీకు కొత్తగా జరగబోయే మేలు ఏమున్నది? నీవు సంపాదించిన శక్తులకన్న, అందులో గొప్ప శక్తులేమీ లేవు. తను సాధించలేకపోయిన వాటిని తన కొడుకులచేత సాధింపచేయాలనె, ని తండ్రి మరణించే ముందు, ఆ మంత్రగ్రంథాన్ని గురించి అలాంటి షరతులు పెట్టాడు. మహామాయుడు నీ తండ్రికి ప్రబల విరోధి! నువ్వు అతణ్ణి జయించావు.” అన్నాడు వృద్ధుడు.

పద్మపాదుడు మారుమాటాడకుండా, తన వేలిన గల వుంగరాన్ని, వజ్రాలు తాపిన విడి గల కత్తిని, భుగోళాన్ని వృద్ధుడికి చూపించాడు. వృద్ధుడు వాటిని కొంచెంసేపు పరీక్షగా చూసి, “పద్మపాదా! ఇక నిన్ను జయించ గల మాంత్రికుడు ఈ ప్రపంచంలో మరొకడు లేడు. నీ తండ్రి ఎంతో ప్రయత్నించి కూడా సాధించలేకపోయిన వాటిని నువ్వు సాధించావు. ఆ విధంగా అతడి ఆత్మకు శాంతి కలుగుతుంది!” అన్నాడు.

“నా తండ్రి పదిలిపోయిన మంత్ర గ్రంథం యిప్పుడు నాదేగదా?” అన్నాడు పద్మపాదుడు.

వృద్ధుడు అంత చెప్పిన తరవాత గాని, పద్మపాదుడికి తన తండ్రి అభిప్రాయం విమిటో ఆర్థం కాలేదు. తనకు ప్రబల విరోధి అయిన మహామాయుణ్ణి, శక్తిహీనుణ్ణి చేసేందుకు అయిన తనను వుపయోగించు కున్నాడన్నమాట!

పద్మపాదుడు ఇలాంటి అలోచనలతో సతమత మవుతూండగా, వృద్ధుడు, పింగళుడి భుజాన్ని ఆప్యాయంగా తడుతూ, “అపంథినగరపు భాలరివైన నువ్వు, విధి ప్రేరణపల్ల, పద్మపాదుడికి తటస్థపడి— మహత్కార్యాన్ని సాధించావు. ఇందుకు నేను నిన్ను అభినందిస్తున్నాను,” అన్నాడు.

పింగళుడు వారంరోజులపాటు పద్మ పాదుడికి అతిథిగావుండి తిరుగు ప్రయాణానికి సిద్ధమయ్యాడు. పద్మపాదుడు అతడికి విలువైన దుస్తులతోపాటు, చాలా బంగారమూ, రత్నాలూ, మణులూ బహూకరించాడు. పింగళుడు వాటినిన్నిటినీ ఎంతో కృతజ్ఞత కనబరుస్తూ స్వీకరించాడు.

తీరా పింగళుడు యింటి ప్రాకారాపుద్వారాలు దాటి బయటికి వచ్చింతరవాత, పద్మపాదుడు అతడికి, మహామాయుడి సమాధినుంచి తెచ్చిన పస్తువులన్నీ చూపెడుతూ, “పింగళా! పీటిలో నీకు కావాలన్న ఏ ఒకటైనా సంతోషంగా యిచ్చి వేస్తాను, తీసుకో!” అన్నాడు.

పింగళుడు అందుకు అంగీకరించలేదు. అతడు చిరునవ్వు వచ్చుతూ, “పద్మపాదా! ఆ మహాశక్తిసంపన్నమైన పస్తువులు, జాలరి నైన నాదగ్గిరకన్న, మంత్రవేత్తపయిన నీ దగ్గరే ఎంతో రాణిస్తవి. మరోలా అనుకోక పాతే, నేను కోరదలిచిన పస్తువు నీదగ్గర ఒకటి ఉన్నది,” అన్నాడు.

“ఏమిటది? నిరభ్యంతరంగా కోరుకో, యిచ్చేస్తాను!” అన్నాడు పద్మపాదుడు.

“నీదగ్గర మహాత్తుగల సంచి ఒకటి ఉన్నదిగదా? వంటచేసే బాధ లేకుండా

సకల పదార్థాలూ అందులో దొరుకుతవి! అలాంటి పస్తువు నాదగ్గర వుంటే, వృద్ధురాలైన నా తల్లికి రోజూ వంట చేయవలసిన బాధ తప్పి, ఎంతో సంతోషిస్తుంది,” అన్నాడు పింగళుడు.

పద్మపాదుడు, పింగళుడు కోరిన విధంగా ఆ సంచిని ఇచ్చేశాడు. తరవాత పింగళుడు వృద్ధ మంత్రవేత్తకూ, పద్మపాదుడికి పిడ్డలు చెప్పి, భల్లూకకేతుడి భుజాలమీద కూర్చుని ఆకాశమార్గాన బయలుదేరాడు.

భల్లూకకేతుడు దట్టంగా మేఘాలతో కప్పబడిన ఆకాశమార్గాన ఎగురుతూ, సరిగా మిట్టమధ్యాహ్నం వేళకు అవంతినగర

పరిసరాలకు చేరాడు. పింగళుడు, ఆ సగరాన్ని, ఆ సగరం పొలిమేరలలో వున్న తన పూరిగుడిసెనూ చూస్తూనే, ఉలిక్కిపడి భల్లూకకేతుడి భుజం తట్టి, “భల్లూకా! నువ్వు యిక ముందుకు సాగకుండా, అదిగువ కనువిస్తున్న చెట్లమధ్యకు దిగు!” అన్నాడు అదుర్దాగా.

భల్లూక కేతుడు, పింగళుడు కొరిస విధంగా, అవంతినగర పొలిమేరలలో వున్న ఒకానొక చెట్లగుంపుమధ్య దిగాడు. పింగళుడు అతడి భుజంమించి దిగి సగరంకేసి చూస్తూ, “భల్లూకా! నిన్ను యీ రూపంలో సగరంలోకి తీసుకపోవటం, అనేక చిక్కులకు కారణం కాగలదు. యిప్పుడేం దారి?” అన్నాడు నిస్పృహగా.

పింగళుడి భయానికి కారణం ఏమిటో గ్రహించిన భల్లూకకేతుడు పెద్దగా నవ్వి, “ప్రభో! అయితే మీరు ఒంటరిగానే సగరంలోకి వెళ్ళండి. నా సహాయం కావలసి

వచ్చినప్పుడు, యీ మంత్రం పఠించండి! వెంటనే నేను మీ సాన్నిధ్యంలో వుంటాను,” అంటూ విదో మంత్రం పింగళుడి చెవిలో చెప్పి, అదృశ్యుడయ్యాడు.

పింగళుడు, వద్మపాదుడు యిచ్చిన ధన రాసుల్ని మోసుకుంటూ తన యింటివైపుకు సడిచాడు. అతడు కొంతసేపు తరవాత యింటిని సమీపించేసరికి, చిక్కిశల్యమై పొయిన స్థితిలో వున్న అతడి తల్లి, వాకిట్లో కూర్చుని నిరసపడిన గొంతుతో, “అయ్యా! ధర్మదాతలు, యీ ముసలిదానికి ఏమైనా ధర్మంచెయ్యండి. అకటితో ఆలమటిస్తున్నాను!” అంటూ దీనాతిదీనంగా చేతులు చాచటం, అతడి కంటబడింది.

పింగళుడు ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తూనే నిలువెల్లా వణికిపోయి, వచ్చే దుఃఖాన్ని ఆపుకుంటూ, “అమ్మా! నీకు యీ దుస్థితి ఎలా కలిగింది!” అంటూ తల్లి కేసి పరిగెత్తాడు. (కంకా వుంది)

బెస్తవాడి అదృష్టం

[గత సంచిక తరువాయి]

అసలు ఖలీఫా గుర్రంమీద దగ్గరకువచ్చి తనను పలకరించేసరికి బెస్తవాడు రుసరుస లాడుతూ ఏదో గొబ్బగాడు.

“తాగటానికి కాసిని మంచి నీళ్ళివ్వ గలవా?” అని అసలు ఖలీఫా అడిగాడు.

“నీకు ఏచ్చా, లేక కళ్ళు లేవా? ఈ దిబ్బ వెనకగా ప్రవహించేది టిగ్రిస్ కాదా?” అన్నాడు బెస్తవాడు. ఖలీఫా తన గుర్రంతోసహా దిబ్బను చుట్టి వెళ్లి ఆక్కడ నది పారుతున్న సంగతి తెలుసు కున్నాడు. ఆయన తన గుర్రానికి నీళ్ళు పెట్టి తన దప్పి తీర్చుకుని బెస్తవాడివద్దకు తిరిగివచ్చి, “తమ్ముడా, నువ్విక్కడ ఏం చేస్తున్నావు? నీవృత్తి ఏమిటి?” అన్నాడు.

“అది బొత్తిగా అర్థంలేని ప్రశ్న. నేను పంటికి చుట్టుకున్నదాన్నిబట్టి నా వృత్తి గ్రహించలేవా?” అన్నాడు బెస్తవాడు.

“ఓహో, నువ్వు బెస్తవాడివా? అయితే నీ బట్టలేవీ?” అని అడిగాడు ఖలీఫా.

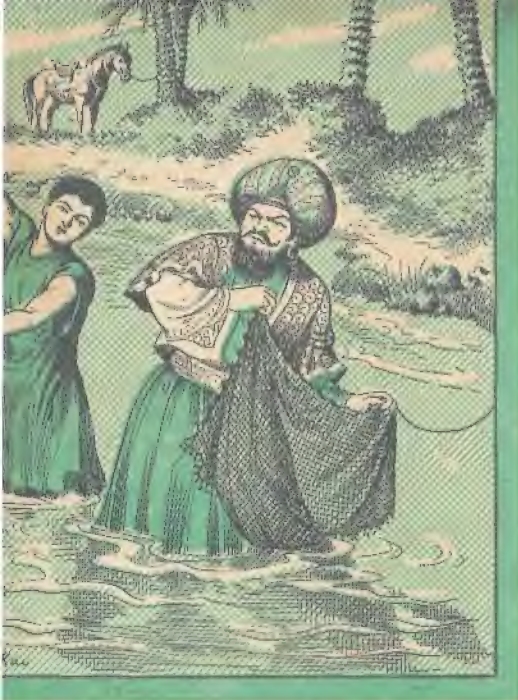
ఆయన ఆ మాట అడగటంతో, ఆయన తన దుస్తులు కాజేసి ఉంటాడని బెస్తవాడికి అనుమానం తోచింది. వాడు ఒక్క దూకున ముందుకు వచ్చి, ఖలీఫా గుర్రం కళ్ళే ములు పట్టుకుని, “నీ హస్త్యం చాలించి నా బట్టలు నాకిచ్చేయ్యి!” అని అరిచాడు.

“అల్లా సాక్షిగా, నేను నీ బట్టల సంగతి ఎరగను. నీ మాటలు నా కర్థంకావటం లేదు,” అన్నాడు అసలు ఖలీఫా.

ఖలీఫాకు చిన్నమూతీ, లావుపాటిబుగ్గలా ఉండేవి. అది చూసి బెస్తవాడు ఆయన సన్నాయి వాయించేవాడని పొరబడ్డాడు.

“ఒరే భజంత్రీవాడా, నా బట్టలు నా కిచ్చేయ్యకపోయావంటే నిన్ను నా దుడ్డు కర్రతో చావ బాదుతాను, జాగ్రత్త,” అన్నాడు బెస్తవాడు.

వాడి కర్రను చూసి ఖలీఫా బెదిరాడు. ఆయన తన ముఖ్మల్ అంగరఖాను తీసి బెస్తవాడికిస్తూ, "పోయిన బట్టలకు బదులుగా దీన్ని వేసుకో," అన్నాడు.

"నా దుస్తులు దీనికన్న పదింతలు ఖరీదు గలవి. పైగా ఇది ఇంత పొడుగున్న దేమిటి?" అంటూ బెస్తవాడు తన చేపల కత్తి తీసి, ఆ అంగరఖా తన మోకాళ్ళ దాకా మాత్రమే వచ్చేటట్టు కోసి, తరవాత దాన్ని వేసుకున్నాడు.

"చూడు, భజంత్రీవాడా? నువ్వు సన్నాయి కర్ర వాయించి నెలకేమాత్రం సంపాదిస్తావు?" అని వాడు ఖలీఫాను అడిగాడు.

"పది దినాలు!" అని ఖలీఫా వెంటనే జవాబు చెప్పాడు.

"ఇంతేనా? నేను రోజుకు పది దినాలు సంపాదిస్తానే! నాదగ్గిర చేపలు పట్టటం నేర్చుకుంటావా ఏమిటి? నీకు మంచి సంపాదన చూపిస్తాను. ఒకవేళ నీ యజమాని తగాదా పెట్టాడంటే ఈ లాఠీ కర్రతో వాడి తల పగలగొట్టేస్తాను," అన్నాడు బెస్త ఖలీఫా.

"నాకు సమ్మతమే," అన్నాడు అసలు ఖలీఫా.

"అయితే ఆ గాడిదమీదనుంచి దిగి నావెంట రా. ఇప్పుడే పని ప్రారంభించు దాం!" అన్నాడు బెస్తవాడు.

అసలు ఖలీఫా తన గుర్రాన్ని దిగి, దాన్ని ఒక చెట్టుకు కట్టి, బెస్తవాడి వెంట నీళ్ళవద్దకు వెళ్లాడు.

"ఇదుగో, ఈ వలను ఇట్లా పట్టుకో. ఇట్లా నీ చేతిమీదిగా రానీ. ఇప్పుడు దాన్ని నీళ్ళలోకి విసురు!" అని బెస్తవాడు ఖలీఫాకు వలవేసే పద్ధతి నేర్పించాడు. ఖలీఫా తనకున్న బలమంతా వినియోగించి వల విసిరి, ఒక్క క్షణం ఆగి, వలను లాగ సాగాడు. అది చాలా బరువుగా తోచటంవల్ల ఆయన బెస్తవాణ్ణి సాయం పిలిచాడు.

“పాపిష్టి భజంత్రీవాడా, పోనీ పాపం గదా అని నా బట్టలకు బదులు నీ ముష్టి అంగరఖా తీసుకున్నానేగాని, ఇవాళ నా వల చినగగోట్టావో, నీ గాడిదను తీసేసు కుని, నీ వీపు వాయగొడతాను!” అన్నాడు బెస్తవాడు అగ్రహంతో.

ఎలాగైతేనేం, ఇద్దరూ కలిసి ఉపాయంగా వలను ఒడ్డుకు లాగేసరికి దాని నిండా అన్ని రకాల చేపలూ, అన్ని రంగుల చేపలూ ఉన్నాయి!

“ఫరవాలేదు! నిన్ను నేను మంచి బెస్తవాణ్ణి చేయగలను. నువ్వు వెంటనే బజారుకు వెళ్లి రెండు తట్టలు తీసుకురా. ఈ చేపలన్నిటినీ తట్టల్లో పెట్టి, నీ గాడిద మీద ఎత్తి, చేపల బజారుకు తీసుకు పోదాం. అక్కడ నువ్వు చెయ్యవలసిందల్లా ఏమిటంటే త్రాసు పట్టటమూ, డబ్బు పనులూ చేసుకోవటమూనూ. పద, పద, జాగు చెయ్యకు!” అన్నాడు బెస్తవాడు.

“చిత్తం, చిత్తం!” అంటూ ఖలీఫా తన గుర్రం ఎక్కి బయలుదేరాడు. ఆయనకు నవ్వాగటం లేదు.

ఆయన తిరిగి వచ్చేసరికి వజీర్ జాఫరూ మిగిలిన పరివారమూ ఆయనకోసం ఆత్రంగా ఎదురుచూస్తున్నారు.

“ఏలినవారికి ఏదో ఉద్యాసం కనపడి నట్టుంది! అక్కడ ఇంతసేపూ విశ్రాంతి తీసుకున్నారలాగుంది!” అన్నాడు జాఫర్.

ఖలీఫా విరగబడి నవ్వుతూ జరిగినదంతా చెప్పాడు. ఆయనకు ఒక వినోదం తట్టింది. ఆయన తన పరివారంకేసి తిరిగి, “నది ఒడ్డున ఉన్న చేపల్లో ఎవరెన్ని చేపలు తెస్తే వారికన్ని దీనారాలిస్తాను!” అన్నాడు.

వెంటనే ఖలీఫా భటులందరూ దూరాన కనబడే దిబ్బికెసి దొడుతీశారు. వాళ్ళు బెస్త ఖలీఫామీద పడి రెండు చేతులా అమరినన్ని చేపలు పట్టుకుని తిరిగి పోసాగారు.

“ఈ చేపల్లో ఏదో మహత్తు ఉండి ఉండాలి!” అనుకున్నాడు బెస్తవాడు అశ్చర్య సంప్రమాలతో. ఇక ఉపేక్షిస్తే తనకు ఒక్క చేపకూడా తక్కువనుకుని, వాడు చెరోక చేత్తోనూ ఒక్కొక్క చేప పట్టుకుని నదిలోకి దూకాడు.

ఈలోపల ఖలీఫాభటులు మిగిలిన చేపల నన్నిటినీ పట్టుకుని ఖలీఫావద్దకు తిరిగి వెళ్ళారు. ఒక నీగ్రో బానిసమాత్రం అందరి కన్న అలస్యంగా నదివద్దకు వచ్చి చేరాడు. వాడు నదిలో ఉన్న బెస్తవాడి చేతుల్లో చేపలుండటం చూసి, “ఒరే బెస్తవాడా, ఒకసారి పైకి రా!” అని పిలిచాడు.

“పోరా, దొంగముండాకొడకా!” అని బెస్తవాడు నీగ్రోను తిట్టాడు.

నీగ్రోవాడు నీటి అంచుకు వచ్చి, “నాకు నీ చేపలిచ్చావంటే నీకు మంచి బహుమానం ఇస్తాను!” అన్నాడు మంచిగా. అప్పటికీ బెస్తవాడు దారికి రాలేదు. నీగ్రో వాడు తన చేతిలో ఉన్న ఈటెను బెస్తవాడికి గురిచేసి విసరబోయాడు. అప్పుడు బెస్తవాడు, “ఊరుకో, ఊరుకో! ఈ వెధవ చేపలకోసం చావటం నా కిష్టంలేదు!” అంటూ, తన చేతుల్లో ఉన్న చేపలను విసిరి ఒడ్డున పారేశాడు. నీగ్రో వాటిని ఎత్తి తన చేతిరుమాలులో చుట్టి పట్టుకుని

బెస్తవాడికి ఈనామిచ్చే ఉద్దేశంతో తన జేబులు తడుపుకున్నాడు. కాని వాడివద్ద ఆ క్షణాన చిల్లిగవ్వకూడా లేదు.

“ఇవాళ నీ గీత బాగా లేదురా. రేపు ఖలీఫాగారి రాజభవనానికి వచ్చి నాకోసం అడుగు. నా పేరు సందాల్. నేను నీకు మంచి అతిథ్యం ఇచ్చి నీకు మంచి ఈనాం కూడా ఇస్తాను,” అంటూ నీగ్రోవాడు తన గుర్రమెక్కి వెళ్లిపోయాడు.

“ఇవాళ ఎంత దుర్దినం!” అనుకున్నాడు బెస్తవాడు. తరవాత వాడు సది ఒడ్డున వున్న వల నెత్తిన వేసుకుని విచారపడుతూ ఇంటికి వెళ్లిపోయాడు.

ట్రగ్రిన్ నదీతీరాన ఈ నాటకం జరుగు తున్న సమయంలోనే ఖలీఫా అంతః పురంలో ఇంకొక నాటకం జరిగింది. అది చాలా ఘోరమైన నాటకం.

ఖలీఫా తన పరివారంతో చేటకు బయలు దేరగానే రాణి జుబేదా ఒక విందు ఏర్పాటు చేసి, దానికి కుతల్ కులుబ్ నుకూడా ఆహ్వానించింది. ఆమెపైన ఎంతో అభిమానం ఉన్నట్టు నటిస్తూ కొంచెంసేపు పాటలు పాడించి చివరకు విదో మిథాయి తెప్పించి కుతల్ కులుబ్ ముందు పెట్టించి, తిన మన్నది. ఆ అమాయకురాలు ఆ మిథాయిని నోట్లో పెట్టుకుంటూనే స్పృహతప్పి

కులుబ్ మాత్రం జుబేదారాణి పడక గదిలో ఉన్న పెట్టెలోనే ఉన్నది.

ఖలిఫా తిరిగి వచ్చేసరికి గోరీ కట్టటం కూడా పూర్తి అయింది. తనకు వియమైన బానిసపిల్ల చనిపోయిందని తెలియగానే ఆయన పొందిన బాధకు అంతులేదు. తోటలో జుబేదారాణి కట్టించిన గోరీపద్ద ఒక గంటసేపు కూచుని కంటికి మంటికి ఏక ధారగా విడిచాడు.

జుబేదా వేసిన పాచిక పారింది. మర్నాడు ఆమె తన బానిసలలో ఒకణ్ణి పిలిచి, “ఒరే, నువ్వు ఈ పెట్టెను బజారుకు తీసుకుపోయి అక్కడ వేలంవెయ్యి. అందులో ఏమున్నదో ఎవర్నీ చూడనివ్వకు. పెట్టెను అమ్మేసినాక ఆ వచ్చిన డబ్బును బీదసాదలకు ధర్మంచేసి తిరిగిరా,” అని చెప్పి పంపింది.

బెస్తవాడు ఉదయం నిద్రలేస్తూనే సందాల్ ను కలుసుకుని ఈనాం పుచ్చుకునే ఉద్దేశంతో రాజభవనానికి బయలుదేరాడు. ముఖద్వారంపద్దనే వాడికి నీగ్రోవాడు కనిపించాడు. కాని నీగ్రోవాడు బెస్తవాడి ఈనాంకోసం తన జేబులో చెయ్యి పెట్టేటంతలో వజీర్ జాఫర్ అటుగా వచ్చాడు. నీగ్రోవాడు జాఫర్ తో చాలాసేపు మాట్లాడుతూ నిలబడటం చూసి బెస్తవాడు

పడిపోయింది. ఎందుకంటే జుబేదారాణి ఆ మిథాయిలో ఏదో మందు కలిపించింది.

వెంటనే జుబేదారాణి పరిచారికలు కుతల్ కులుబ్ ను ఒక పెట్టెలో పెట్టి బీగం వేసేశాడు. తరవాత రాణి ఒక వార్త అందరికీ తెలియజేసింది: కుతల్ కులుబ్ విందులో భోజనంచేస్తూ ఉపిరి గొట్టం మూసుకుపోయి చనిపోయిందనీ, ఆమెను అప్పటికప్పుడే పాతేయించి గోరీకూడా కట్టించాననీ ఆమె అందరికీ చెప్పింది.

ఈ సంగతి అందరూ సమ్మేందుకై జుబేదారాణి తన తోటలో ఒక చోట చలవ రాతి గోరీ కట్టించింది. అయితే కుతల్

తొందరపడ సాగాడు. జాఫర్ బెస్తవాడి తొందర గమనించి, “ఈ మనిషి ఎవరు?” అని నీగ్రోను అడిగాడు.

“నిన్న వీడి చేపలనే మేమంతా ఎత్తుకు వచ్చింది!” అంటూ నీగ్రో జాఫర్ తో బెస్తవాడి వృత్తాంతం సవిస్తరంగా చెప్పాడు.

“అలాగా? వీడు సమయానికి వచ్చాడు. విలినవారు పూర్తిగా విచారంలో మునిగి ఉన్నారు. వీణ్ణి తీసుకుపోతే ఆయనకు వినోదమన్నా కలుగుతుంది! నే నాయనతో మాట్లాడి వస్తాను. అంతదాకా వీణ్ణి వెళ్ళి పోనివ్వకు!” అంటూ జాఫర్ ఖలీఫావద్దకు వెళ్ళి బెస్తవాడు వచ్చిన సంగతి చెప్పాడు.

ఈ మాట వినగానే ఖలీఫాకు ఉత్సాహం వచ్చినట్టయింది. “ఆవును. వాడూ నేనూ భాగస్వాములం. అల్లా వాడికి నానుంచి ఎటువంటి బహుమానం ఇప్పిస్తాడో చూద్దాం!” అంటూ ఖలీఫా, కొన్ని కాగితం ముక్కలు చించి, వాటి మీద సున్నా మొదలుకొని వెయ్యిదాకా అంకెలూ, చిన్న ఉద్యోగం మొదలుకొని ఖలీఫాదాకా గల అన్ని పదవులూ, కొరడా దెబ్బలు లగా యతు ఉరిశిక్ష వరకూ గల రకరకాల శిక్షలూ వేరువేరుగా రాయమని జాఫర్ కు ఉత్తరువిచ్చాడు.

ఈ పని పూర్తి అయ్యాక జాఫర్ వెళ్ళి బెస్తవాణ్ణి సత్ప్రకారాలు దాటించి ఖలీఫా ఉండే చోటికి తీసుకువచ్చాడు. అక్కడి వాతావరణం చూసి బెస్తవాడికి పూర్తిగా మతిపోయింది. ఖలీఫా ఉండే గది ప్రవేశించేటప్పుడు జాఫర్ వాడితో, “ఓరీ, ఇప్పుడు నిన్ను విలినవారి సమక్షంలోకి తీసుకుపోతున్నాను, జాగ్రత్త!” అని చెప్పాడు. కాని మతిపోయివున్న బెస్తవాడికి ఆ మాటలు అర్థమే కాలేదు. అయితే వాడు ఖలీఫా వుండే గదిలోకి అడుగుపెట్టి ఎదురుగా ఖలీఫాను చూడగానే వాడి కంగారంతా మాయమయింది.

“నువ్విక్కడ ఉన్నావా, భజంత్రీవాడా? నిన్న బుట్టలు తెమ్మని పంపితే అదే పోత పోయావుగదా, విమన్నమనిషివి? నీమూలంగా నిన్న దొంగలు నామీద పడి మనం పట్టిన చేపలన్నీ కాజేశారు. అంతటితో పోయిందిగదా అనుకుంటే నన్నీ దుర్గార్థులు పట్టుకున్నారు. సరేగాని, ఈ ఖైదులోకి నిన్ను తెచ్చినవారెవరూ?” అని బెస్తవాడు ఖలీఫాతో ఉద్రేకంగా మాట్లాడసాగాడు.

అసలు ఖలీఫా తాను తయారు చేయించిన చీట్లను బెస్తవాడి ముందుకు తోసి, “అదంతా తరవాత చెపుతాను. దగ్గిరికి వచ్చి ఈ చీట్లలో ఒకటి తీసుకో!” అన్నాడు.

“నిన్న చేపలు పట్టటం నేర్చుకోవటం ప్రారంభించావో లేదో, అప్పుడే ఇవాళ జోన్యంలో పడ్డావా? నీకు దేనిలోనూ నిలకడ లేదేం?” అని బెస్తవాడు ఖలీఫాను కోప్పడ్డాడు.

“నేరు మూసుకుని, విలీనవారు చెప్పినట్టు ఒక చీటి తియ్యి!” అంటూ జాఫర్ బెస్తవాణ్ణి గదమాయించాడు.

బెస్తవాడు కిక్కురుమనకుండా ఖలీఫా ముందుకువచ్చి చీటి ఒకటి తీశాడు. దానిలో నూరు కొరడా దెబ్బలు రాసిఉంది!

రాజభటులు వాణ్ణి పడదోసి నూరు కొరడా దెబ్బలు కొట్టారు.

“బహుమానంకోసం వచ్చిన పిచ్చి వెధవ దెబ్బలుతీని వెళ్లటం భావ్యంకాదు. వాడి అదృష్టాన్ని మరొకసారి చూసుకో నివ్వండి!” అన్నాడు జాఫర్.

ఖలీఫా అదేవిధంగా బెస్తవాణ్ణి మరొక చీటి తీయమన్నాడు. ఆ చీటిలో సున్నా అంకె వేసిఉన్నది.

“వీడి అదృష్టంకూడా వీడిలాగే ఉంది. ముచ్చటగా మూడో చీటికూడా తీయ నిద్దాం!” అన్నాడు జాఫర్.

బెస్తవాడు తీసిన మూడో చీటిలో ఒక దీనారం అని రాసి ఉన్నది. వాడికి ఒక దీనారం ఇచ్చారు.

“ఏమిటి? నూరు దెబ్బలకు ఒక్క దీనారమా? ఇందుకు మీరంతా తప్పక ఆనుభవిస్తారులే!” అన్నాడు బెస్తవాడు.

ఈమాటలకు ఖలీఫా విరగబడి నవ్వాడు. జాఫర్ వాణ్ణి చెయ్యి పట్టుకుని బయటికి తీసుకుపోయాడు. బయట నిగ్రో కనిపించి, “ఖలీఫాగారు నీకిచ్చిన ఈనాంలో నాకు సగం ఇవ్వవా?” అని బెస్తవాణ్ణి అడిగాడు.

“ఎందుకివ్వనూ? యాబై కొరడా దెబ్బలూ, దీనారమూ పుచ్చుకో!” అన్నాడు బెస్తవాడు, తనకు ఖలీఫా ఇచ్చిన దీనారాన్ని నిగ్రోవాడిమీద గిరవాటు వేసి తొందరగా వెళ్లిపోతూ.

నిగ్రోకు బెస్తవాడిపైన జాలి కలిగింది. వాడు భటులను పంపి బెస్తవాణ్ణి పిలిపించి, “ఇదుగో నీ దీనారం. నేనిస్తానన్న ఈనాం కూడా ఇదుగో, నూరు దీనారాలు! ఇవి తీసుకుని వెళ్లి సుఖంగా బతుకు!” అన్నాడు.

ఆ బంగారాన్ని చూసుకుని బెస్తవాడు తన కష్టాలన్నిటినీ మరిచిపోయాడు. వాడు ఏవేవో తీయటి కలలు కంటూ కొంతసేపటికి పెద్దబజారు చేరాడు. అక్కడ వాడికి జనం ఒక గుంపుగా కనిపించారు. జనాన్ని తోసు కుంటూ వెళ్లి వాడు గుంపు మధ్యను ఒక పెట్టెనూ, దానిపైన కూచునిఉన్న ఒక బానిసనూ చూశాడు.

పెట్టెపక్కగా ఒక ముసలివాడు నిలబడి, “పెద్దమనుమలారా! వర్తకశ్రేష్ఠులారా! ఈ పెట్టెలో ఏమి పెన్నిధి ఉన్నదీ ఎవరికి తెలియదు. కాని ఇది జుబేదారాణి గారి మందిరంనుంచి వచ్చింది. దీనికి మొదటి పాట ఎంత పాడతారో పాడేవారు ముందుకు రండి!” అని అరుస్తున్నాడు.

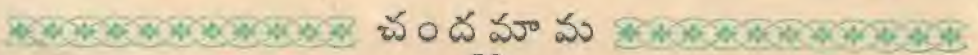
ఒక వర్తకుడు ముందుకు వచ్చి, “ఇదేమీ లాభసాటి బేరం కాదు. అయినా నాపాట ఇరవై దీనారాలు!” అన్నాడు.

“యాబై!” అని వెంటనే ఇంకొకరు అన్నారు.

“నూరు!” అని మరొకరు ఆరిచారు.

“ఇంకా ఎక్కువ పాడగలవారెవరైనా ఉంటే ముందుకు రండి. లేకపోతే నూరు దీనారాలకు కొట్టేస్తాను!” అన్నాడు వేలం నడిపేవాడు.

బెస్తవాడు ఉద్రేకంతో గొంతెత్తి, “నూట ఒకటి!” అన్నాడు. మిగిలిన వర్తకులంతా వాణ్ణిచూసి నవ్వారు. అంతకన్న ఇంకెవరూ ఎక్కువ పాడనందున, నూటఒక్క దీనారానికి ఆపెట్టె బెస్తవాడికి పోయింది. వాడు తన దగ్గిరఉన్న డబ్బంతా జుబేదారాణి బానిసకు ఇచ్చేసి, పెట్టె భుజాన ఎత్తుకుని, పడుతూ లేస్తూ ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

ఆ పెట్టెలో ఏమున్నదో చూడాలని బెస్త వాడికి కోరిక కలిగింది. కాని వాడు ఎంత ప్రయత్నించినా బీగం రాలేదు. "ఛీ! ఛీ! ఇంత డబ్బుపోసి తెరవటానికికూడా రాని పెట్టెను కొనుక్కున్నానే!" అనుకున్నాడు. చిట్టచివరకు వాడు అలిసిపోయి, సామ్యసిల్లి ఆ పెట్టెమీదనే పడుకుని గాఢనిద్రలో మునిగిపోయాడు.

వాడు గట్టిగా ఒక గంటపెపు నిద్ర పోయాడో లేదో, పెట్టెలో ఏదో కదలిక కలిగి వాడి నిద్ర కాస్తా చెడిపోయింది. వాడు కంగారుతో పెట్టెమీదినుంచి దూరంగా దూకి, "ఇందులో ఏవో భూతాలు చేరాయి! ఇంకా నయం మూత వచ్చిందికాదు! లేకపోతే ఆ భూతాలు బయటికి దూకి, అమాంతం నామీద పడి విరుచుకు తిని ఉండేవి!" అనుకున్నాడు.

క్షణక్షణానికి పెట్టెలో కదలిక జాస్తి అవుతున్నది. దీపం వెలిగింతామనుకుంటే ఎంత వెతికినా ఆ దీపం ఎక్కడ ఉన్నదీ తెలియలేదు. బెస్తవాడు తలుపు తెరిచి వీధిలోకి వెళ్లి, "అయ్యా! రక్షించండి! రక్షించండి!" అని కేకలు పెట్టసాగాడు.

చుట్టుపక్కల ఇళ్లవాళ్లకు ఈ కేకలతో నిద్రాభంగమయింది. వాళ్లు ద్వారాలనుంచి,

కిటికీలనుంచి తొంగిచూసి, "ఏమిటి? ఏం జరిగింది?" అని ప్రశ్నలు వేశారు.

"దయ్యాలు! భూతాలు! మీకు పుణ్యం ఉంటుంది! కాస్త దీపమూ, సుత్తి దయ చేయించండి! నాయంబో దయ్యాలు చేరాయి!" అన్నాడు బెస్తవాడు.

ఈ మాటలకు అందరూ సవ్వారు. ఒకరు దీపమూ, ఇంకొకరు సుత్తి ఇచ్చారు. బెస్త వాడు వాటిని తీసుకుని తిరిగి తన ఇంట్లోకి వెళ్లిపోయాడు. సుత్తి దెబ్బకు పెట్టెబీగం ఊడివచ్చింది. దీపంసహాయంతో వాడు ఆ పెట్టెలోపల ఒక అద్భుత సౌందర్యవతి ఉన్నట్టు తెలుసుకున్నాడు. ఆమె

అప్పుడప్పుడే స్పృహ వచ్చినదానిలాగా తన కళ్ళు కొద్దిగా తెరిచింది.

“అరె, అల్లా! ఎవరు నువు?” అని బెస్తవాడు పెట్టెపక్క మోకరించి రహస్యంగా అడిగాడు.

ఆమె కళ్ళు సొంతం తెరిచి, బెస్తవాడికేసి చూస్తూ, “నువ్వెవరు? నే నెక్కడ ఉన్నాను?” అని అడిగింది.

“అమ్మా, నేను బెస్తవాణ్ణి. నా పేరు ఖలీఫా. నువు నా ఇంట్లోనే ఉన్నావు!” అన్నాడు వాడు.

“ఇది ఖలీఫా హారున్ అల్ రషీద్ రాజ భవనం కాదా?” అన్నదామె.

“ఇంకానయం! నీమీద నాకు తప్ప ఇంకెవరికి ఏ హక్కు లేదు. నిన్ను వేలం పాడి నూట ఒక్క దీనారానికి ఈరోజే కొనుక్కున్నాను. అల్లా దయ వల్ల నా అదృష్టం తిరిగింది!” అన్నాడు బెస్తవాడు. కుతల్ కులుబ్ కు వాడి వాగుడు ఏమాత్రం తల కెక్కలేదు. అమెను విపరీతమైన ఆకలి బాధించసాగింది.

“తినటానికేమైనా ఉందా?” అన్నదామె.

“అల్లాతోడు! ఇంట్ తినటానికి ఏమీ లేదు. నేనే రెండు మూడు నాళ్ళుగా పస్తం టున్నాను!” అన్నాడు బెస్తవాడు.

“పోనీ డబ్బున్నదా?” అన్నదామె.

“ఈ పెట్టెను అల్లా చల్లగా చూడాలి! హాకున్నదందా దీనికింద ఖర్చు చేశాను!” అన్నాడు వాడు.

“నాకు చచ్చే ఆకలిగా ఉంది. ఎవరింటి కన్నా వెళ్లి తినటానికేదన్నా తీసుకురా!” అన్నదామె.

బెస్తవాడు వీధిలోకి వెళ్లి, “ధర్మదాత ల్లారా! కడుపుకాలి బాధపడుతున్నవాడి కింత కూడుపెట్టండి!” అని పెద్దగా కేకలు పెట్టసాగాడు.

ఈ కేకలకు మళ్ళీ అందరూ నిద్రలు లేచారు. వాణ్ణి తిట్టుకుంటూ తమ ఇళ్ళలో ఉన్న ఆహారం వాడి మొహాన వేశారు.

వాడు దాన్ని యింటికి పట్టుకుపోయి కుతల్ కులుబ్బేకు పెట్టాడు.

“నాకు ముందు ఇన్ని మంచినీళ్ళియ్యి, నేరు ఎండిపోతున్నది!” అన్నదామె.

బెస్తవాడు ఖాళీకూజా తీసుకుని వీధిలోకి పరిగెత్తి మళ్ళీ ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళను లేపాడు. వాళ్ళు మళ్ళీ వాణ్ణి గట్టిగా శాప నార్థాలు పెట్టి వాడి కూజా నీళ్లతో నింపి పంపేశారు.

ఆమె కడుపునిండా తిండి తిని నీళ్ళు తాగినాక తన కథ యావత్తూ బెస్తవాడికి చెప్పింది. చివరకామె, “ఇంతకూ నీ అదృష్టం బాగుంది! నాప్రాణం కాపాడావని

తెలిస్తే, ఖలీఫా తప్పకుండా నిన్ను అందల మెక్కిస్తాడు!" అన్నది.

"వాడి సంగతి నాకు చెప్పకు. ఖలీఫా అంటే ఎవరో అనుకునేవాణ్ణి, వాడు నా దగ్గర చేపలుపట్టటం నేర్చుకున్న భజంతి వాడే! ప్రాణంపోయినా వాడు డబ్బుమాత్రం ఇవ్వడు, మహా పిసినిగొట్టు!" అన్నాడు బెస్తవాడు.

ఈ మాటలు విని ఆమె, "నువ్వు ఇటు వంటి వెకిలితనం మానితే తప్ప బాగు పడవు! నీ జాతకం మారాలంటే ముందు నువ్వు మారాలి! నీకు మంచి రోజులు రాబోతున్నాయి, బాగా అలోచించుకో!" అని మందలించింది.

ఆమె మందలింపుతో బెస్తవాడి మనసులో గొప్ప మార్పుదో వచ్చింది. వాడికళ్లకు అంతవరదాకా అడ్డంఉన్న పొరలు తీసేసి నట్టయింది. వాడు మొదటిసారిగా ప్రపంచాన్ని ఉన్నదున్నట్టుగా చూడసాగాడు.

తెల్లవారుతూనే కుతల్ కులుబ్ ఇబసి అల్ కిర్బానకు ఒక లేఖ రాసి బెస్తవాడి ద్వారా పంపింది. నగలవర్తకుడు ఆ ఉత్తరం చూసుకుని, "మీ ఇల్లెక్కడ?" అని అడిగాడు. బెస్తవాడు ఆయనను తన యింటికి తీసుకుపోయాడు.

నగలవర్తకుడు బెస్తవాడికి వెయ్యి దీనారాలు బహుమానం ఇచ్చి కుతల్ కులుబ్ బతికేఉన్నట్టు చెప్పటానికి ఖలీఫా వద్దకు వెళ్ళాడు.

ఈవార్త విని ఖలీఫా అమిత ఆనందం పొందాడు. ఆయన ఈసారి బెస్త ఖలీఫాను పిలిపించి యాభైవేల దీనారాల రొక్కమూ గుర్రమూ, దానదాసీలూ బహూకరించాడు.

ఇప్పుడు బెస్త ఖలీఫా గొప్ప ఇంటి వాడయ్యాడు. అతను మంచి భవంతి ఒకటి కొని, ఒక గొప్ప ఇంటి అడబడుచును పెళ్ళాడి, ఖలీఫాగారి అంతరంగికులలో ఒకడుగా ఉంటూ సుఖంగా జీవించాడు.

కుందేలు ఓటమి

తోడేలును హతమార్చి, నక్కను ఎన్నే సార్లు ఏడిపించానన్న గర్వంతో కుందేలు అందరిపట్లా గప్పాలు కొట్టసాగింది.

ఒకనాడు కుందేలు తాబేలుతో తన ప్రతాపం చెబుతూ, “నేను వాయువేగంగా పరిగెత్తగలను గనక ఎన్నోసార్లు ప్రాణం రక్షించుకోగలిగాను. అదే నీవంటి కదల లేని ప్రాణి అయితే ఏమైఉండేదో!” అన్నది.

తాబేలు గంభీరంగా, “ఆ మాటకు పస్తే నాతో నువ్వెక్కడ కదలగలవు. నీది వాయు వేగమైతే నాది మనోవేగం!” అన్నది.

“పందెం” అంటే “పందెం!” అని ఇద్దరూ రాబందును తీర్పుగా పెట్టుకుని పోటీపరుగు ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. పరిగెత్తవలసిన దూరం ఐదుమైళ్ళు.

“నువు నేరుగా రోడ్డువెంబడే పరిగెత్తు. నేను అడవి దారిన చుట్టుతిరిగి పరిగెత్తి కూడా నిన్ను ఓడిస్తాను!” అన్నది తాబేలు.

పందెం బరగటానికి ఒకరోజు ఏర్పాటయింది. ఎటుపోయి ఎటువచ్చినా మంచి దని కుందేలు రోజూ రోడ్డువెంట పరిగెత్తి అభ్యాసం సాగించింది.

తాబేలుమాత్రం తానుండే మడుగు విడిచి రాలేదు. తాబేలుకు భాధ్య. ఈడు పచ్చిన ముగ్గురు కొడుకులూ ఉన్నారు. అందరూ అచ్చగా తాబేలులాగే ఉంటారు.

పందెం రోజు ఉదయం పొద్దు పొడవక ముందే తాబేలూ, భార్య, కొడుకులూ నిద్ర లేచారు. తాబేలు భార్య వెళ్లి మొదటమైలు రాయిదగ్గర చేరింది. ముగ్గురు పిల్లలు మధ్యదారిలో అక్కడక్కడా నిలబడ్డారు. తాబేలుమాత్రం అయిదో మైలురాయి సమీపంలో చేరింది.

ఇంతలో పందెం ప్రారంభించే వేళ అయింది. రాబందును వెంటబెట్టుకుని కుందేలు చేరి, తాబేలు భార్యతో, “నువు

నాకన్న ముందే వచ్చి నిద్రించాడే, తాబేలు బావా?" అన్నది.

పందెం చూడటానికి ఇంకా అనేక మృగాలు వచ్చాయి.

“ఇక బయలుదేరటానికి నిద్రించాడే! ఒకటి...రెండు...మూడు!” అని రాబందు గట్టిగా అన్నది.

“మూడు!” అని రాబందు అసటమే వ్యవధిగా కుందేలు కదలి బాబులాగా వెళ్ళిపోయింది.

“నాకేం తొందర? నేను చుట్టూ తిరిగి పోతాను!” అంటూ తాబేలుభార్య అడివిలో ప్రవేశించి, నేరుగా ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది.

కుందేలు మొదటిమైలు పూర్తి చేయబోతుండగా తాబేలు పక్కనున్న పొదలలో నుంచి రోడ్డుమీదికి వస్తూ కనిపించింది. అది తాబేలు కొడుకు!

కుందేలు నిర్భాంతపోయి, “అప్పుడే నాకన్న ముందు వచ్చావా?” అన్నది.

“తాపిగా వస్తున్నాను!” అంటూ తాబేలు కొడుకు రోడ్డుదాటి నేరుగా తమ మడుగుకు వెళ్ళిపోయింది.

కుందేలు ఈసారి ఇంకా వేగం పెంచింది. కాని రెండోమైలు చివర మళ్ళీ తన కన్న తాబేలు ముందుండటం గమనించింది.

మూడోమైలు చివరా, నాలుగోమైలు చివరా ఇదేజరిగింది. అయిదోమైలు చివర పొదలలో దాగివున్న తాబేలు, రాబందు ఎగిరి వస్తుండటం చూచి, బయటికివచ్చి సునాయాసంగా గమ్యస్థానం చేరుకున్నది.

మరి కాస్సేపటికి కుందేలు చెమటలు దిగగారుతూ, రొప్పతూ వచ్చింది. ప్రేక్షకులు ఈలలువేసి కుందేలును హేళనచేశారు.

“పోటీలో తాబేలు గెలిచింది, కుందేలు ఓడింది. అందుచేత పందెం మొత్తం తాబేలుకు ఇచ్చేస్తున్నాను!” అన్నది రాబందు.

కుందేలు తీరని పరాభవంతో తలవంచు కుని యింటిదారి పట్టింది.

అద్భుతదీపం

చీనాదేశంలోని ఒక మహానగరంలో పూర్వం ముస్తఫా అనే ధర్మి ఒకడుండేవాడు. ఆయన చాలా బీదవాడు. రోజల్లా శ్రమపడినా తన సంపాదనతో తన భార్యనూ కుమారుణ్ణి పోషించలేకపోయే వాడు.

ముస్తఫా కొడుకుపేరు అలాదీన్. వాడు అపరిమితమైన సోమరి. దానికితోడు వాడికి కాస్తయినా లక్ష్యంలేదు. తలిదండ్రుల మాట కొంచెమైనా వినేవాడుకాదు. వాడు తెల్ల వారుతూనే బయటికి వెళ్ళేవాడు, రోజల్లా తనలాటి సోమరి పిల్లలను వెంటవేసుకుని వీధుల్లోనూ, మైదానాల్లోనూ ఆటలాడేవాడు.

అలాదీన్‌కు పని నేర్చుకునే వయసు రాగానే వాడి తండ్రి వాణ్ణి తన దుకాణానికి

తీసుకుపోయి, సూదితో కుట్టటం నేర్పాడు. కాని వాడు కుదురుగా కూచుని పనిచేసే లాగు చెయ్యటం తండ్రివల్ల కాలేదు. తండ్రి కాస్త కనుచాటు అయితే చాలు, బయటికి బారుకుని ఇక ఆ రోజల్లా కనపడేవాడు కాదు. ముస్తఫా కొట్టిచూశాడు. కాని అలా దీన్ చాలా మొండిఘటం. చివరకు, చేసేది లేక, ముస్తఫా తన కొడుకును వదిలేసి ఊరుకున్నాడు. సగం వాణ్ణిగురించిన మనో వ్యాధితోనే ముస్తఫా మంచంపట్టి, కొద్ది నెలలు తీసుకుని చనిపోయాడు.

తండ్రి పోయాక అలాదీన్‌కు బొత్తిగా అదుపూ, అజ్ఞా లేకుండాపోయింది. ఇప్పుడు వాడు రోజల్లా వీధుల్లోనే గడుపుతూ, తన

ఈ మనిషి అధికాఖండంలోని మొరారో దేశంనుంచి వచ్చిన ఒక మూర్ఖాతివాడు. ఆయన ఒక గొప్ప మాంత్రికుడుకూడా. కాస్సేపు అలాదీన్ ను పరీక్షించి, ఆ కుర్రవాడు తన పనికి ఉపయోగపడతాడని నిశ్చయించుకుని, ఆ మాంత్రికుడు అలాదీన్ స్నేహితులద్వారా అలాదీన్ పేరూ, ఇతర వివరాలూ తెలుసుకున్నాడు.

తరువాత ఆయన అలాదీన్ ను సమీపించి, “నాయనా, నువ్వు ముస్తఫా అనే దర్జీకి కొడుకువుకాదా?” అని అడిగాడు.

“అవునండీ. ఆయన పోయి చాలాకాలమయింది,” అన్నాడు అలాదీన్.

ఈమాట వినిగానే మాంత్రికుడు అలాదీన్ ను కొగలించుకుని, చెంపలమీద ముద్దు పెట్టుకుని, భోరున కన్నీరు కార్చసాగాడు.

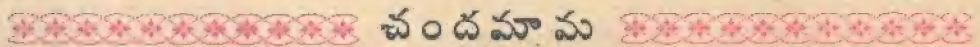
“ఎందుకంటి ఏడుస్తున్నారూ? మీకు మా నాన్న తెలుసా?” అని అలాదీన్ మాంత్రికుణ్ణి అడిగాడు.

“ఎంతమాట అడిగావురా, నాయనా? నా సొంత అన్న చచ్చిపోయాడని వివేచనకి ఏడుపురాదా మరి? ఎన్నో విళ్లుగా దూర దేశాలలో సంచారంచేసి మా అన్నను ఒక్కసారి కళ్లు జూతామని నేనువస్తే, నువ్వేమో ఆయన పోయినాడంటివి! అయితే నిన్ను

యీడు పిల్లలను వెంటవేసుకు తిరగసాగాడు. పదిహేనేళ్లు నిండినదాకా వాడి జీవితం ఇలాగే గడిచింది.

తన భర్త పోగానే ఆయన దుకాణం తన కొడుకుకు పనికిరాదు గనక దాన్ని అమ్మేసి, అలాదీన్ తల్లి నూలు వడికి అంతో ఇంతో సంపాదిస్తూ దానితో తనకొడుకును పోషిస్తూ వచ్చింది. తల్లి తన కోసం కష్టపడుతున్నదన్న జ్ఞానమైనా లేకుండా అలాదీన్ అస్తమానం ఆటలలో గడుపుతూండేవాడు.

ఒకనాడు అలాదీన్ తనయీడు పిల్లలతో కలిసి వీధిలో ఆడుతూండగా ఆ దారిని వెళ్లే ఒక మనిషి అగి అతణ్ణి పరీక్షగా చూశాడు.

చూడగానే మా అన్న కొడుకువని పోల్చుకున్నాను సుమా. మీ నాన్న కింకా పెళ్లి కాకమునుపే, అంటే నలభైవిత్త క్రితం, నేను దేశంవదలి వెళ్లాను. అయినా నిన్ను చూడగానే అచ్చు మా అన్నను చూచినట్టే అయింది. నాకిక సుపుతప్ప ప్రపంచంలో ఇంకెవరూ లేరు. నిన్ను చూచుకుని మా అన్నను చూచినట్టే సంతోషిస్తాను!” అంటూ మాంత్రికుడు పది బంగారు నాణాలు తీసి అలాదీన్ చేతిలో పెట్టి, “ఈ డబ్బు మీ అమ్మకియ్యి. నేను దేశంలోకి వచ్చాననీ, అవిడను అడిగాననీ చెప్పి, ఏం? నేను రేపు మీ యింటికి వచ్చి అవిడను పరామర్శిస్తాను; మా అన్న ఉండిన ఇల్లు చూచి సంతోషిస్తాను,” అన్నాడు.

మాంత్రికుడిచ్చిన సొమ్ము చూడగానే అలాదీన్ కు పరమానందమయింది. భోజనం వేళకుగాని ఇల్లు చేరనివాడు, ఆ రోజు ముందుగానే ఇంటికి పరిగెత్తి, “అమ్మా, దూరదేశంనుంచి చిన్నాయనవచ్చాడే! రేపు నిన్ను చూడ వస్తాట్ట!” అన్నాడు.

“నీకేమైనా మతి చెడిందిట్రా, నాయనా? నీకు చిన్నాయన ఎవరున్నారా? మీ నాన్నకు అన్నదమ్ము లెవరూ లేరుగా?” అన్నది తల్లి.

“బాగా చెప్పావులేవమ్మా. ఆయన నా చిన్నాయనే. నన్ను దగ్గరికి తీసుకుని ముద్దు చేశాడు. నాన్న చచ్చిపోయాడంటే విడిచాడు. తాను వచ్చిన సంగతి నీతో చెప్పమన్నాడుకూడా!” అన్నాడు అలాదీన్.

మర్నాడు ఉదయమే మాంత్రికుడు అలాదీన్ కోసం వెతుకుతూ నగరపు విధుల వెంట బయలుదేరాడు. కొంతసేపు ఆ విధి ఈ విధి తిరిగిసమీదట ఆయనకు ఒకచోట అలాదీన్, అతని స్నేహితులూ కనిపించారు. మాంత్రికుడు అలాదీన్ ను మళ్ళీ దగ్గరికి తీసుకుని ముద్దుపెట్టుకుని, రెండు బంగారు నాణాలు వాడి చేతిలో పెట్టి, “ఇవి తీసుకు

పోయి మీ అమ్మకియ్యి. ఆ వసరమైన వస్తువులన్నీ కొని వంటచేసి సిద్ధంగా ఉంచును. ఈ రాత్రికి నేను భోజనానికి వస్తున్నానని చెప్పి, అన్నట్టు, మీ ఇంటికి దారి చూపించు,” అన్నాడు.

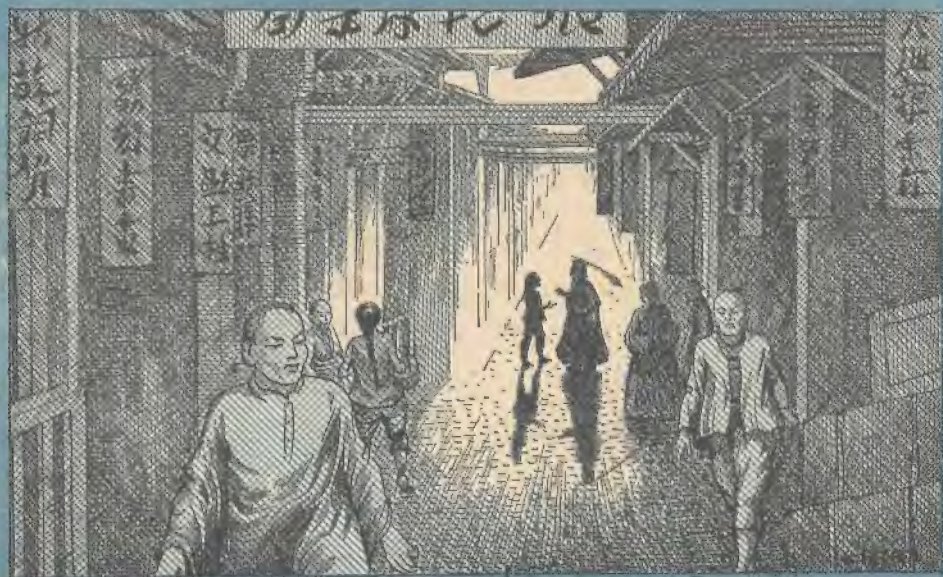
అలాదీన్ అలాగేనని మాంత్రికుడికి తన ఇంటిదారి, గుర్తులూ చెప్పి, రెండు బంగారు నాణాలూ తీసుకుని తల్లివద్దకు పరిగెత్తివెళ్లి, “అమ్మా, చిన్నాయన సాయంకాలం మనింటికి భోజనానికి వస్తున్నాడు!” అని చెప్పాడు.

తల్లి అప్పటికప్పుడే బయలుదేరి బజారుకు వెళ్లి వంటసామగ్రి ఏమేమి కావాలో అదంతా కొనుక్కు వచ్చింది. ఆ పేద

కొంపలో వంటపాత్రలకుకూడా కరువే, అందుచేత అవిడ ఇరుగుపొరుగు ఇళ్లనుంచి పాత్రసామాను అరుపు తెచ్చుకుని, వంట పాత్రంభించింది.

చీకటి పడింది. అలాదీన్ తల్లి, “వంట పూర్తి అయింది, నాయనా! ఒకవేళ మీ చిన్నాయనకు మనింటిదారి తెలుసో, తెలిదో, మనాయనకోసం బయలుదేరి పోతావా ఏమిటి?” అన్నది.

అలాదీన్ బయటికి పోవటానికి సిద్ధమవుతుండగా వాకిలి తలుపు తట్టిన చప్పుడయింది. అలాదీన్ వెళ్లి తలుపు తీశాడు; మాంత్రికుడు బోలెడన్ని పళ్లూ ఫలాలూ,

పానీయాలూ కూలివాడిచేత పట్టించుకుని లోపలికి వచ్చాడు.

మాంత్రికుడు కూలివాణ్ణి పంపేసి అలా దీన్ తల్లిని పలకరించాడు. తరవాత ఆయన గుడ్లనిళ్ళు నింపుకుంటూ, “మా అన్నగారు ఎక్కడ కూచునేవారో దయచేసి చూపిస్తారా, పది నెగారూ?” అని అడిగాడు.

అలాదీన్ తల్లి మాంత్రికుడికి ముస్తఫా కూచుంటూ ఉండిన స్థలం చూపింది. వెంటనే మాంత్రికుడు ఆ స్థలందగ్గర మోకరిల్లి, దణ్ణంపెట్టి, కళ్ళను అడ్డుకుని, కంటి వెంట నీరుకారుస్తూ, “అయ్యో, అన్నా! నేను ఎంత పాపంచేశారో, నువ్వు బతికుండగా

రాలేకపోయాను, ఎంత అభాగ్యుణ్ణి!” అని ఒక శోకంపెట్టాడు.

“నువ్వు అచోటులోనే కూర్చోనాయనా!” అన్నది అలాదీన్ తల్లి.

“లేదు, నేను అక్కడకూచేను! మీరేమీ అనుకోకుండా ఉంటే దానికెదురుగా కూచుంటాను. ఆయనకెదురుగా కూచునే భాగ్యం లేకపోతే మానె, ఆయన కూచునే చోటికెదురుగా కూచునే భాగ్యమైనా నాకు దక్కనివ్వండి!” అన్నాడు మాంత్రికుడు.

ఈ వగల విడుపులు చూసి అలాదీన్ తల్లి ఆ మనిషి నిజంగా తన భర్తకు తమ్ముడేనని నమ్మసాగింది. చివర కావడ,

ఉండదనుకోండి. చిట్టచివరకు నేను మొరకొదేశం చేరి, ముప్పై ఏళ్లుగా అక్కడే నివాసం ఏర్పరుచుకున్నాను. ఒకనాడు ఒంటరిగా కూచుని ఏదో ఆలోచిస్తూవుండగా చటుక్కున మన దేశమూ, మా అన్నా జ్ఞాపకం వచ్చారు. వెంటనే నాకాయనను చూడాలనిపించింది. ఏవేవో ఆలోచనలు వచ్చాయి. ఆయనను చూడకుండానే చని పోతానేమోనని బెంగ పుట్టింది. దేవుడి కృప వల్ల నేను ఇంత ధనం సంపాదించుకున్నప్పటికీ, మా అన్న ఒకవేళ దారిద్ర్యంతో బాధ పడుతున్నాడేమోనని మరొక బెంగ పట్టుకున్నది. ఇంకేముంది? వెంటనే బయలుదేరి చక్క వచ్చాను! నేను దారిలో పడిన కష్టాలన్నీ ఇప్పుడు చెప్పటం దేనికిలే. ఎలాగైతేనేం, మొన్న ఈ నగరం చేరాను. వీధిలో వెళుతూండగా నాకు మన అలాదీన్ కొందరు కుర్రాళ్లతో అడుకుంటూ, కనిపించాడు. సమ్మండి, సమ్మకపాండి, వాణ్ణి చూస్తూనే గుర్తుపట్టాను. నా గుండె అసందంతో గంతులేసింది; కాని వాడు మా అన్న చచ్చిపోయినట్టు చెప్పగానే నాకు ఎక్కడలేని దుఃఖమూ వచ్చేసింది. అప్పుకో లేకపోయాను—బహుశా మనవాడు చెప్పే ఉంటాడు. అయినా మా అన్నకు ప్రతి

“ఎందుకేడుస్తావు, నాయనా? ఊరుకో! చచ్చినవారితో చావలేంగదా!” అంటూ మాంత్రికుణ్ణి ఊరడించింది.

మాంత్రికుడు ఆవిడతో, “చూడండి, వదినా. మీరు మా అన్నను పెళ్లాడి, ఆయనతో కావరంచేసిన ఇన్ని ఏళ్ల కాలంలోనూ నన్ను ఒక్కసారయినా చూడనందుకు మీరేమీ అశ్చర్యపడవద్దు. ఎందుచేతనంటే నేనీ దేశం విడిచిపెట్ట నలభై ఏళ్లయింది. నేను ఇండియా, ఇరాన్, అరేబియా, సిరియా, ఈజిప్టు మొదలైన దేశాలన్నీ తిరిగాను. కైరోనగరంలో చాలా ఏళ్లున్నాను. అటు పంటి నగరం ప్రపంచంలో మరొకటి

రూపంగా అలాదీన్ ఉన్నాడుగదా అని సంతోషించాను. ఎందుకంటే వాడు మూడు మూర్తులా మా అన్న పోలికే!” అన్నాడు.

ఈ మాటలన్నీ వింటూంటే అలాదీన్ తల్లికికూడా కళ్లు తడిఅయ్యాయి. ఇది గమనించి మాంత్రికుడు ప్రసంగం మారుస్తూ, అలాదీన్తో, “నాయనా, అలాదీన్, నువ్వు ఏం ప్రియ నేర్చుకున్నావు? నీ పాట్లపొసు కుంటూ నీ తల్లిని పోషించటానికిగాను ఏం పని చేద్దామనుకుంటున్నావు?” అని అప్యాయంగా అడిగాడు.

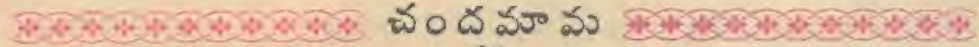
ఈ ప్రశ్న వినగానే అలాదీన్ తల వంచు కున్నాడు. తరవాత తన తల్లి అన్న మాట లకు వాడిమొహం సిగ్గుతో జేపురించింది.

“అడగక అడగక అలాదీన్మాటే అడి గావా, నాయనా? వాడికి ఒక్కటి చేత గాదు. అంత పనికిమాలినవాణ్ణి నేనెక్కడా చూడలేదు. పోకిరీవెధవల నందరినీ చేర్చి అస్తమానం విధుల్లో ఒకటే ఆటలు! వాడికి కుట్టుపని నేర్చుదామని వాళ్ల నాన్న పడిన పాట్లు ఇన్ని అన్నీకావు. వీడిమూలంగానే ఆయున ఆయుస్సు అర్థాయుస్సుపొయింది. ఎప్పుడో నావంతుకూడా వస్తుంది. ఏం చెప్పేది, నాయనా? రాత్రి పగలూ నేను నూలుపడికినా మా పాట్లకు రెండు రొట్టెలు

దొరక్కుండా ఉన్నాయి. వీడు చూడబోతే తిండికోసం తప్ప ఇంటికి రాడు. వాడు అంత ఇల్లుపట్టకుండా తిరుగుతున్నాడు. చూసి చూసి వాణ్ణి వదిలేసి ఊరుకుందామనుకుంటున్నాను. వాడి పాపణ నాపల్ల అయేటట్టు లేదు. వాడి పాట్ల వాణ్ణి పోసుకోనీ! నేను పెద్దదాన్నయిపోతున్నాను, ఒంట్లో శక్తి తగ్గి పోతున్నది!” అని అలాదీన్ తల్లి విసుక్కున్నది.

మాంత్రికుడు అలాదీన్కేసి తిరిగి, “ఇదే మన్నా బాగుందా, నాయనా? మీ నాయన కడుపున పుట్టి, మంచి తెలివితేటలు గల వాడివైపుండి ఇలా ప్రవర్తించవచ్చా? నువ్వు ప్రయోజకుడివై మీ అమ్మను పోషించాలి

గాని, నీ బరువు మీ అమ్మను మొయ్యమన వచ్చునా? చేసుకోదలిస్తే ఎన్నిరకాల పనులైనా ఉన్నాయి. నీ యిష్టంవచ్చిన పని నేర్చుకుంటానను; అది నీకు నేర్పించే భారం నాదీ! మీ నాన్నలాగా దర్జీపని చెయ్యటం ఇష్టంలేకపోతే ఇంకొకటి చూడు. నేను సహాయం చెయ్యటానికి సిద్ధంగా వున్నాను!” అన్నాడు.

దీనికి అలాదీన్ ఏ సమాధానమూ చెప్పలేదు. వాడికి వళ్లువంచి పనిచెయ్యటం ఇష్టంలేదని మాంత్రికుడు గ్రహించి, “నీకు పృథ్విద్యలు నేర్చుకోవటం ఒకవేళ ఇష్టంలేదూ, మానెయ్యి! దానికేం? నీకు మంచి బట్టల దుకాణం ఏర్పాటుచేసి అందులో సిల్కులు నింపేస్తాను. హాయిగా వ్యాపారం చేసుకో!” అన్నాడు.

ఈసారి అలాదీన్ ముఖం వికసించింది. మంచి మంచి బట్టలు ధరించి గల్లాపెట్టె దగ్గర కూచుని వర్తకు డనిపించుకోవటం సరదాగా తోచింది. వాడు మాంత్రికుణ్ణి చూచి

చిన్ననవ్వు నవ్వి, సరేనన్నట్టు తల ఆడించాడు.

“సరే, ఇంకేం? రేపు నిన్ను బజారుకు తీసుకుపోతాను. గొప్ప వర్తకులు వేసుకునే దుస్తులు కొనిపెడతాను. ఆ తరవాత మంచి దుకాణం ఒకటి ఏర్పాటు చేస్తాను,” అన్నాడు మాంత్రికుడు.

ఈ కొత్తబంధువు దేవుడల్లే తటస్థపడినందుకు అలాదీన్ తల్లి ఎంతో సంతోషించింది. ఆయనను చాలాసేపు కొనియాడి, అలాదీన్తో, “మీ చిన్నాయన నీకోసం ఎంత శ్రమపడుతున్నాడో చూడరా! ఆయన పేరు నిలబెట్టటానికైనా ఇకనుంచి బుద్ధిగా ఉండి, ఆయన చెప్పినట్టల్లా చెయ్యి,” అన్నది.

తరవాత ఆమె వడ్డించింది. ముగ్గురూ తృప్తిగా భోజనం చేశారు. చాలాసేపు ఆ కబుర్లూ ఈ కబుర్లూ మాట్లాడి, మర్నాడు ఉదయం వస్తానని చెప్పి మాంత్రికుడు తన బసకు వెళ్లిపోయాడు. (ఇంకావుంది)

సింహాన్ని ఎదిరించిన నక్క

ఒకనాడు అడవిలో ఎలుగుబంటి పుట్టినరోజు వండగ చేసుకుని తన కారు మృగాలన్నిటినీ విందుకు పిలిచింది. ఈ విందుకుగాను ఎలుగుబంటి అడవిలో ఉండే తాటిచెట్లన్నీటినూచీ కల్లుతీసి బాసలతో నింపి ఉంచింది.

అందరూ సుష్టుగా బోజనం చేశారు. తలా కాస్తా తాటికల్లు తాగారు. నక్కమాత్రం కల్లు తేగతాగి, తూలుతూ స్వత్వం చెయ్యసాగింది. బంతువులన్నీ చాన్నిచూసి నవ్వుసాగాయి.

ఇదిచూసి నక్కకు కోపంవచ్చి, “నే నింటికి పోతున్నాను. నన్నెవరాపుతారో చూస్తాను!” అంటూ బయలుదేరింది. ఎలుగుబంటి నక్కతో, “తెల్లారి పోదువుగాని. ఈ అర్ధరాత్రివేళ సింహం గుహవక్కగా వెళ్లటం అంత క్షేమంకాదు!” అని బతిమాలింది.

కాని నక్క వినిపించుకోక, “ఏం సింహం? బోడిసింహం! దానితాట విలిచేస్తాను! ఎవడనుకుందో!” అని కేకపెడుతూ బయలుదేరింది. అది చారిపొడుగునా తాగిన నిషాలో సింహాన్ని తిడుతూనే ఉన్నది.

గుహలో నిద్రపోతున్న సింహం ఈ కేకలకు లేచి, నక్కమాటలు ఆలకించి, కోపం వచ్చి, నక్క దారికి అడ్డంగా నిలబడి, “ఏమిటి పేలుతున్నావు?” అని హంకరించింది.

సింహాన్ని చూడగానే నక్కనిషా అంతా దిగిపోయింది. “తమరా, మహారాజా! కొంచెం తాగిఉన్నాను. క్షమించండి!” అన్నది.

“తాగినందుకు ఇప్పుడే నీకు బుద్ధిచెబుతాను!” అన్నది సింహం.

“క్షమించండి, మహారాజా! ఇవాళ తమ పుట్టినరోజు వండగ! అందుచేత స్నేహితులం నలుగురమూ చేరి వండగ చేసుకున్నాం!” అన్నది నక్క.

“ఓహో, అదా వంగతి? అయితే వెళ్లరా!” అంటూ సింహం నక్క విప్రుమీద తట్టి, వెళ్లిపోనిచ్చింది.

అద్భుత శక్తులు

విసుగు చెందని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, మౌనంగా శ్మశానానికేసి నడవ సాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, కొందరు మనుషులు అద్భుత శక్తులు సంపాదించేటందుకు అడ్డమైన అగ చాట్లూ పడతారు. కాని వాటివల్ల అనుకున్నంత సుఖం ఉండకపోగా, అప్పుడప్పుడూ అవకారంకూడా జరుగుతుంది. దీనికి గుణనిధి మంచి తార్కాణం. అతని కథ చెబుతాను విను,” అంటూ ఈ విధంగా చెప్పసాగాడు :

యమునానదీ తీరాన ఒక గ్రామంలో గుణనిధి అనే యువకుడుండే వాడు. అతనికి చిన్నతనంనుంచీ తత్వజ్ఞానమేద ఎక్కువ (ప్రీతి: అందుచేత అతను కాశీ నగరంలో తన చదువు పూర్తి అయినాక ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళక, అక్కడవున్న గొప్ప

బేతాళ కథలు

గొప్ప తత్వవేత్తలపద్ధ సాంఖ్యశాస్త్రం మొదలైనవి చదవసాగాడు.

గుణనిధికి కాశీనగరంలో ఒక మిత్రుడు దొరికాడు. ఇతని పేరు జయవర్మ. జయవర్మకూడా ఎక్కడినుండో వచ్చి కాశీలో ఉంటున్నవాడే. అతను పగలల్లా క్రయవిక్రయాలు చేసి కొంత డబ్బు సంపాదించుకుని, సాయంకాలంనుంచీ పాచికలు ఆడి, డబ్బంతా పోయాక ఇంటికి చేరేవాడు.

ఇద్దరికీ ఎందులోనూ పోలిక లేకపోయినా, గుణనిధి జయవర్మల మధ్య మంచి స్నేహం కుదిరింది. వారిద్దరూ ఒక ఇంటనే బస చేసేవారు. జయవర్మ తన స్నేహితుణ్ణికూడా జూదం ఆడటానికి తీసుకుపోదామని చాలా సార్లు ప్రయత్నించాడు, కాని గుణనిధికి జూదంలో కొంచెమైనా ఆసక్తిలేదు. పైపెచ్చు అతను జయవర్మను, “నీకి వ్యసనం ఎలా వట్టుకున్నది? సంపాదించిన డబ్బంతా ఎందుకీలా తగలెస్తున్నావు?” అని మందలించేవాడు.

“డబ్బు శాశ్వతమా? పస్తుంది, పోతుంది! కాని అదృష్టదేవతను నీకు అనుకూలంగా చేసుకోవటంలో ఎంతో ఆనందం ఉంది! అది నీకు అనుభవంమీదగాని తెలియదులే!” అనేవాడు జయవర్మ.

కాని ఆ అదృష్టదేవత ప్రతి రోజూ అతనికి ప్రతికూలంగానే ఉండేది. ఒక్కనాడు కూడా అతను జూదంలో గెలిచి ఇంటికి రాలేదు. ఓడి డబ్బు పోగొట్టుకుంటున్న కొద్దీ జయవర్మకు వ్యసనం జూపై అయింది గాని తగ్గలేదు.

చివరకు ఒకనాడు అతను గుణనిధితో, “ఒక్కసారి నువుకూడా నావెంట పచ్చావంటే నా అదృష్టం మారవచ్చు. నువు జూదం ఆడవద్దు, నా పక్కనే ఉండు, చాలు!” అన్నాడు. అతని మాట తీసివెయ్యలేక గుణనిధి అతనివెంట జూదం ఆడే చోటికి వెళ్లాడు.

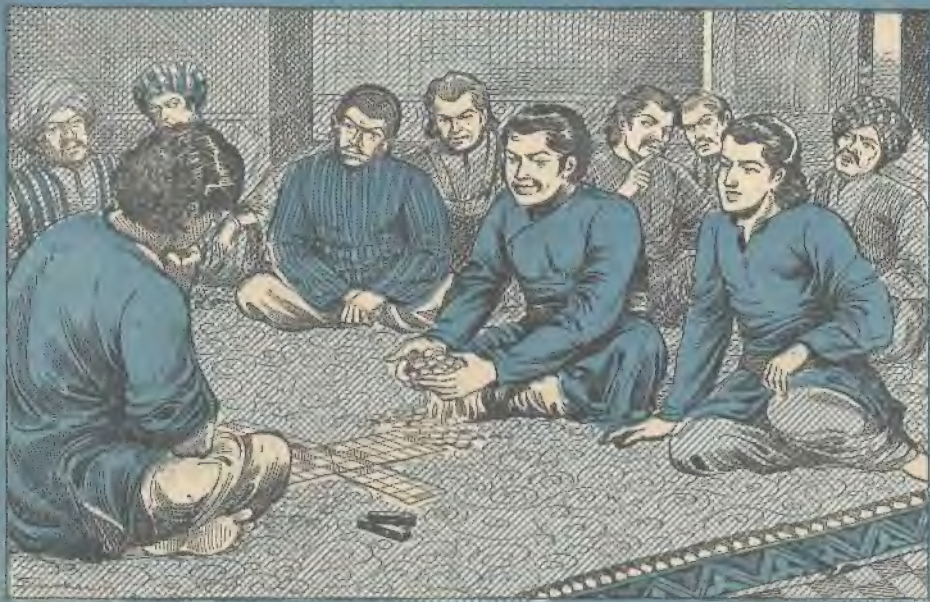
జయవర్మ కొంతదబ్బు తీసి చేతపట్టు కుని, “ఈ దబ్బు ఏం పందెంమీద కాయ మన్నావు? నీ ఇష్టంవచ్చిన పందెం చెప్పు,” అని గుణనిధిని అడిగాడు. గుణనిధి తన నోటికి వచ్చిన పందెం చెప్పాడు.

జయవర్మ అప్రకారమే దానిమీద దబ్బు పెట్టాడు. పాచికలు విసరగానే గుణనిధి చెప్పిన పందెం వచ్చింది. జయవర్మ చాలా దబ్బు గెలిచాడు.

“ఇంకో పందెం చెప్పు!” అన్నా డతను. గుణనిధి అనుకోకుండానే అతని నోటివెంట ఏదో సంఖ్య వచ్చింది. మళ్ళీ గెలుపు జయవర్మదే. అర్ధరాత్రి అయేదాకా జయ

వర్మ జూదం ఆడాడు. ప్రతిసారీ పందెం చెప్పటం గుణనిధి వంతూ, దబ్బు గెలుచు కోవటం జయవర్మ వంతూ అయింది. అదేం చిత్రమో, గుణనిధి నోటివెంట ఏ పందెం వస్తే పాచికలలో ఆ పందెమే వడింది. జయ వర్మ ఆ రాత్రి వెయ్యి వరహాలకు పైగా గెలుచుకుని ఇంటికి వచ్చాడు. అతను గుణనిధిని కౌగలించుకుని, “మిత్రమా, నువ్వు నాపాలిటి పెన్నిధివి! మనమిద్దరమూ ఏకమైతే కాశీనగరమంతా జయించగలం!” అన్నాడు సంతోషపడుతూ.

గుణనిధికి జూదంలో ఏ మాత్రమూ ఆసక్తి లేకపోయినా, తన స్నేహితుడి ఆనంద

పాఠశాల చూస్తూవుంటే అతనికికూడా చాలా సంతోషం కలిగింది.

అదిమొదలు జయవర్మ రోజూ గుణనిధిని తనవెంట జూదానికి రమ్మని వేధించసాగాడు. మొదట కొద్దిరోజులు గుణనిధి అతని మాట తీసివెయ్యలేక వెళ్ళాడు. అందువల్ల జయ వర్మకు పూర్తిగా లాభించింది. గుణనిధిలో 'వీదో ఒక అద్భుత శక్తి ఉన్నట్టు స్పష్టమయింది; ఎందుచేతనంటే, అతని నేటి వెంట వచ్చే పందెం నెగ్గితిరేది. ఈ శక్తి తనలో ఎప్పుడు ప్రవేశించినదీ గుణనిధికి తెలియదు. "ఏం పందెం కాయమన్నావు?" అని జయవర్మ అడిగిన మరుక్షణం, అతని

చేతిలో వీదో వినిపించినట్టయేది; వెంటనే ఆ పందెమే అతను పైకి అనేసేవాడు; అది కాస్తా నెగ్గేది.

రోజూ జయవర్మ వేలకువేలు గెలుస్తున్నాడు. అందులో సగం భాగం అతను గుణనిధికి ఇచ్చేసేవాడు. జూదమనే వ్యసనం ఏర్పడనేగూడదుగాని, గెలిచినా ఓడినాకూడా అది మనిషిని మరింతగా పట్టుకుంటుంది. జయవర్మ ఈ వ్యసనంతో వెర్రివాడలా అయిపోయాడు. అతను వ్యాపారం మానేసి, పగలూ రాత్రి జూదపుట్లలో గడపసాగాడు. తనతోబాటు గుణనిధినికూడా నిర్బంధంగా తీసుకు వెళ్లేవాడు.

గుణనిధి చదువు పాడుకాసాగింది. తన కాలమంతా దుర్వినియోగమైపోతున్నందుకు అతను బాధపడసాగాడు. అతను ఒకనాడు జయవర్మతో, “ఈ జూదంలో నువ్వు ఇప్పు టికే చాలా గెలుచుకున్నావు. ఇకనైనా మాన రాదా? కావలిస్తే నా వంతు సొమ్ముకూడా తీసుకో. నాకా డబ్బు అనవసరం. నువ్వు ఏదోవిధంగా జీవితంలో స్థిరపడిపో. ఇంకెంత కాలం నీ జీవితాన్ని ఇలా వ్యర్థంచేస్తావు?” అని మంచిగా చెప్పాడు.

“దొరకక దొరకక ఇటువంటి గొప్ప అపకాశం దొరికితే దాన్ని పోగొట్టుకుంటామా? నీలో ఉండే ఈ అద్భుతశక్తి రేపు పోవచ్చు.

దీపం ఉండగానే ఇల్లా చక్కబెట్టుకోవాలి. నువ్వయినా నీ శక్తిని వుపయోగించుకో కుండా, పృథాపోనివ్వటం ధర్మం కాదు!” అని జయవర్మ బాబుబిచ్చాడు.

తన మిత్రుడు తనను సులువుగా వదల డని గుణనిధికి తెలిసిపోయింది. అతను జయవర్మకు గల వ్యసనాన్ని పోగొట్టేటం దుకుగాను చాలా యుక్తులు వన్నాడు. “ఏం పందెం కాయమంటావు?” అన్నప్పుడు గుణనిధి, “నాకేమీ తట్టటంలేదు,” అనే వాడు అమాయకంగా.

వెంటనే జయవర్మ అట మానేసి, అతను పందెం చెప్పినదాకా అడేవాడుకాడు.

జయవర్మ నాలుగైదుసార్లు ఓడితే తన అద్భుతశక్తియందు అతనికి గల సమ్మకం పోతుందనే సమ్మకంతో, గుణనిధి ఒకనాడు తనకు తట్టిన పందెం తప్పించి ఇంకో పందెం మీద తన మిత్రుణ్ణి డబ్బు కాయమన్నాడు. జయవర్మ అలాగే చేశాడు. కాని గుణనిధి నోటివెంట వచ్చిన పందెమే నెగ్గింది; జయవర్మ గెలిచాడు!

జూదంలో గెలిచి జయవర్మ ఉత్సాహం హెచ్చిపోతున్న కొద్దీ, గుణనిధికి తన చదువు పాడై, నిరుత్సాహం హెచ్చిపోసాగింది. త్వరలోనే అతనికి చదువుమీదా, కాశీనగరం మీదా, తన స్నేహితుడైన జయవర్మమీదా,

జూదంమీదా భరించరానంత ఆసహ్యం పుట్టింది. అతను తన స్వగ్రామానికి వెళ్లి తనవారి మధ్య ఎప్పుడు వడతానా అని కలవరించసాగాడు.

తాను వెళ్లిపోతానంటే జయవర్మ పోనివ్వడు; జూదం మానెయ్యమంటే చెవిని పెట్టడు. అందుచేత ఒకరోజు వేకువ జామున లేచి గుణనిధి గంగానది ఒడ్డుకు చేరాడు. అక్కడ ఒక పడవవాణ్ణి నిద్రలేపి, “నన్ను అవతలి తీరం చేర్చు, నీకు కావలసినంత డబ్బిస్తాను!” అన్నాడు.

గంగ పూటుగా ప్రవహిస్తున్నది. అయినా డబ్బుకు అకవడి వడవవాడు గుణనిధిని

ఎక్కించుకున్నాడు. పడవ అవతలి గట్టుకు ప్రయాణమయింది.

గుణనిధి లేచిన కొద్దిసేపటికే జయవర్మకు మెలుకువ వచ్చింది. తన స్నేహితుడు తనతో చెప్పకుండా వెళ్లిపోయాడని అతనికి అనుమానం తట్టింది. అతనుకూడా గంగానది ఒడ్డుకు పరిగెత్తివెళ్లి, నడిప్రవాహంలో ఉన్న పడవలో గుణనిధి ఉన్నట్టు తెలుసుకుని, కేకలుపెట్టాడు.

“నేను మా దేశానికి వెళ్లిపోతున్నాను. తిరిగిరాను!” అని గుణనిధి నిర్భయంగా జవాబు చెప్పాడు.

జయవర్మ ఇటూఅటూ చూశాడు. సమీపంలో పడవలేమీ లేవు. అతనికి ఈత వచ్చును. అందుచేత సాహసించి అతను గంగలో దూకి గుణనిధి వెనకగా ఈడ సాగాడు. అతను గంగ నడిమధ్యకు చేరుకునే లోపుగానే మొసలి ఒకటి అతన్ని పట్టి నీటి అడుగుకు లాక్కుపోయింది.

బేతాళుడి కథ చెప్పి, “రాజా, జయవర్మ చావుకు కారణమేమిటి? అతని వ్యసనమా? అతని ధనాశా? లేక, గుణనిధికి గల అద్భుతశక్తి? గుణనిధి చేసిన మిత్రద్రోహమా? సమాధానం తెలిసికూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పగిలిపోతుంది!” అన్నాడు.

“జయవర్మ చావుకు కారణం ఇవేవి కావు. జూదం ఆడేవాళ్ళూ, ధనాశాపరులూ ప్రపంచంలో చాలామంది ఉన్నారు. గుణనిధికి గల అద్భుతశక్తి జయవర్మకు మెలుచేసిందిగాని కీడు చేయలేదు. నిజానికి తప్పు జయవర్మదే. అతను చేసిన తప్పేమిటంటే, గుణనిధియొక్క స్వాతంత్ర్యాన్ని ఆరికట్టాడు. ఒకరి స్వాతంత్ర్యాన్ని ఆరికట్టేవాళ్ళు తప్పక కీడుపొందితీరుతారు. జయవర్మకు అదే జరిగింది!” అన్నాడు విక్రమార్కుడు.

రాజుకు ఈవిధంగా మౌనభంగం కలగగానే బేతాళుడు శవంతోసహా మాయమై మళ్ళీ చెప్తెక్కాడు. (కల్పితం)

3

[బ్రోయ్నుంచి ఇంటికి బయలుదేరిన రూపధరుడు తుఫానులో చిక్కుకుని పాలలో చనులనే ఒంటికంటి రాక్షసులుండే దీవికి చేరుకున్నాడు. అతను వన్నెందుమంది అనుచరులతో సహా ఒక పాలలోచనుడి గుహలో చిక్కుకుపోయాడు. ఆ రాక్షసుడు అతని అనుచరులలో కొందరిని చంపి తినేశాడు. చిట్టచివరకు రూపధరుడు తన యుక్తి చేత ఆ రాక్షసుడి కన్ను పొడిచి, తన అనుచరులతో సహా బయటపడ్డాడు. తరువాత అతని నౌకలు ఆ దీవిని వదిలి ప్రయాణం సాగించాయి.]

రూపధరుడి నౌకలు త్వరలోనే నౌకా ఈ చిత్రాశ్వుడు రూపధరుడికి, అతని ద్వీపాన్ని చేరుకున్నాయి. ఈ ద్వీపం అనుచరులకూ స్వాగతమిచ్చి వారిని ఒక సముద్రంపైన తేలి ఉంటుందని ప్రతీతి. మానంపాటు తన అతిథులుగా ఉంచు దీనిపైన ఒక అభేద్యమైన కంచుకోట కున్నాడు. బ్రోయ్యుద్ధం గురించి, ఆ ఉన్నది. ఈ కోటలో ఏలే రాజుపేరు యుద్ధంలో విజయం సాందిన గ్రీకువీరులను చిత్రాశ్వుడు. దిక్పాలకులు ఈయనకు గురించి ఆయన రూపధరుడిద్వారా విపు మిత్రులు. ఈయనకు ఆరుగురు కుమా లంగా తెలుసుకున్నాడు. మానం రోజులూ రులూ, ఆరుగురు కుమార్తెలూ ఉన్నారు. ఇలాగే గడిచిపోయాయి.

[గ్రీకు పురాణాగథ

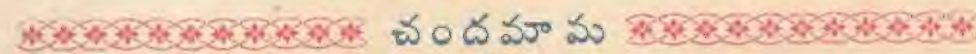
దిగ్బంధంచేసి, ఆ తిత్తిని రూపధరుడి కిస్తూ, “నాయనా, నీ పడవలను సురక్షితంగా మీదేశం చేర్చడానికి ఉపయోగపడే ఒక్క మారుతాన్ని మాత్రం విడిచిపెట్టి, మిగిలినవాటిని ఈ తిత్తిలో ఉంచాను. అందుచేత నీ ప్రయాణం సూటిగా సాగుతుంది. ఇంట్లోకి చేరినదాకా ఈ తిత్తిలో ఉండే మారుతాలు పైకి రాకుండా కాపాడుకుంటే చాలు, నీకు ఎట్టిఅపదా జరగదు!” అని చెప్పాడు.

రూపధరుడు ఆయనకు కృతజ్ఞత తెలుపుకుని, మారుతాలు గల తిత్తిని తన వద్దనే ఉంచుకుని, తన అనుచరులతో సహా నౌకలలో బయలుదేరాడు. చిత్రాశ్వుడు చెప్పినదంతా అక్షరాలా జరిగింది తొమ్మిదివగళ్లూ, తొమ్మిదిరాత్రులూ అగకుండా ప్రయాణం జరిగింది. పడవనాటి ఉదయం సముద్రంమీద ఇథకాతీరం కనిపించింది. ఆ తీరాన గల చలిమంటలను కూడా రూపధరుడు పోల్చగలిగాడు.

తిరిగి స్వదేశం కళ్లబడగానే రూపధరుడికి, అతని అనుచరులకూ కలిగిన అనంధానికి మేరలేదు. ఇంక కొద్ది గడియలలో నౌకలు తీరాన్ని చేరుకుంటాయి ఆ తరవాత ఎవరి ఇళ్లలో వారుంటారు!

చివరకు ఒకసాడు రూపధరుడు చిత్రాశ్వుడితో, “మేము ఇంతెంత కాలం మీకు అతిథులుగా ఉండం? మాకు సెలవిప్పించండి. అంతేకాదు, మా ప్రయాణం సక్రమంగా సాగగలందులకు మీరు చేతనైన సహాయం యావత్తూ చేయాలి. మేమిప్పటికే సముద్రాలమీద చాలా కష్టాలు పడి ఉన్నాం,” అన్నాడు.

చిత్రాశ్వుడిందుకు ఒప్పుకున్నాడు. వాయుదేవుడి వరంపల్ల ఈ చిత్రాశ్వుడికి సప్తమారుతాలూ లోబడి ఉంటాయి. అందుచేత ఆయన ఒక్క మారుతాన్ని తప్ప మిగిలిన ఆరు మారుతాలనూ ఒక తొలుతిత్తిలో

నౌకాధ్యక్షుని వదిలొక రూపధరుడు కన్నుమూసి ఎరగడు. మారుతాలు గల తిత్తిని భద్రంగా తన చేతుల్లోనే ఉంచు కుని, తొమ్మిదిరోజులూ కాపాడాడు. "ఇంక ఇంటికి చేరినట్టే!" అన్న ధీలాసా మనసుకు తోచేసరికి, అతనికి ఎక్కడలేని నిద్రాముంచుకువచ్చింది. తమ నౌకలు అన్నీ తీరాన్ని చేరేలోపుగా కొంచెంసేపుపాటు ఒక్క కునుకు తీర్దామనుకుని రూపధరుడు నడుమువాల్చాడు.

అతను కన్నుమూశాడో లేదో, అవెంటనే అతని అనుచరులలో గుసగుసలు బయలుదేరాయి.

"అ తిత్తిలో ఏముంటుందంటావు?" అన్నాడొకడు.

"ఇంకేముంటుంది? బంగారమూ, రకరకాల బహుమానాలూనూ!" అన్నాడు ఇంకొకడు.

"ఈ రూపధరుడికి అందరూ స్నేహితులే! అందరూ బహుమానాలిచ్చేవారే! మన మొహాల నేమీలేదు," అన్నాడు మూడోవాడు.

"అది కాదురా! ఈయనగారితోబాటు మనమూ పదేళ్లపాటు ఇల్లూవాకిలీ వదిలి, పెళ్లాంబిడ్డలకు దూరమై, యుద్ధంచేశాం

గదా, అక్కడ దోచుకున్నదాన్నే ఎంత వంతు తీసుకుని ఇంటికి వస్తున్నాడో చూడు! మనమేమో వట్టిచేతులతో వస్తున్నాం! ఆ దోపిడి చాలక ఈయనకు దారిపాడుగునా బహుమానాలు కూడానూ!" అన్నాడు నాలుగోవాడు.

"అసలా తిత్తిలో ఏముందో చూద్దారా!" అన్నాడు అయిదోవాడు.

ఇందుకు అందరూ సరేనంటే సరే నన్నారు. తిత్తి మూతి వెండితీగితో చాలా గట్టిగా బిగించి ఉంది. రూపధరుడి అనుచరులు ఎంతో కష్టపడి అ తీగెను ఒక్కొక్క చుట్టే ఊడదీశారు.

అంతలోనే ఆ తిత్తి మూతినుంచి కాల వాయువులు భయంకరమైన వేగంతో, చప్పుడుతో బయటికి వచ్చేసాయి. ఆ గాలుల ధాటికి పడవలన్నీ భయంకరంగా ఊగిసలాడిపోయాయి. పడవల్లో ఉండే వాళ్లు చెట్టువిరిగిపడ్డట్టు పడిపోయి, మొహాలు చేతులతో కప్పకున్నారు.

ఈ ప్రళయఘోషకు రూపధరుడు నిద్ర లేచాడు. కాని అతను కళ్లు తెరవలేక పోయినాడు, ఏమి జరుగుతున్నదీ చూడలేక పోయినాడు. ఈ ఝంఝామారుతం ఉధృతం తగ్గిపోయేసరికి రూపధరుడి నౌకలు తిరిగి నౌకాద్వీపతీరాన్ని మరొకసారి

చేరుకున్నాయి. రూపధరుడి అనుచరులు, కళ్లకు కనిపించిన మాతృదేశం మళ్లీ దూరమైపోయినందుకు పెద్దపెట్టున ఏడ్చారు. ఇక రూపధరుడి నిస్సహా చెప్ప నలవికాదు.

కాని వీడ్చి లాభంలేదు, జరగవలసిన పొరపాటు జరిగే పోయింది. రూపధరుడూ అతని అనుచరులూ మంచినీరు చేరవేసు కుని, వంటలు చేసుకుని తిన్నారు. తరవాత రూపధరుడు తనవెంట మరి ఇద్దరిని తీసు కుని చిత్రాశ్వుడివద్దకు వెళ్లాడు.

ఆయన ఆశ్చర్యంతో, "నువ్వు బయలు దేరి నీ దేశానికి వెళ్లడానికి తగిన సహాయం

నేను చేస్తాననిగా, మళ్ళీ ఇలా వచ్చా వెమిటి?" అని అడిగాడు.

"మహారాజా, ఏం చెప్పను? బుద్ధి పారపాటున క్షణంసేపు కన్ను మూశాను. వెంటనే మూర్ఖులు, నా అనుచరులు, తిత్తి విప్పి మారుతాలను వదిలిపెట్టారు. మీరు శక్తిమంతులు, నాకు మళ్ళీ సహాయ పడి పుణ్యం కట్టుకోండి!" అన్నాడు రూపధరుడు.

"ఛీ, పాపీ! తక్షణం నా ద్వీపాన్ని వదిలి వెళ్ళిపో! దేవతలు నీమీద కత్తికట్టారు! అలాటివాడికి నేను ఎంతమాత్రమూ సహాయపడలేను!" అని చిత్రాశ్వుడు రూప

ధరుణ్ణి నిర్దయగా తరిమేశాడు. రూప ధరుడు ఎంత బతిమాలి కూడా ఏమీ లాభం లేకపోయింది.

నౌకలు తిరిగి ప్రయాణం సాగించాయి. కాని ఎవరిలోనూ కొంచెంకూడా ఉత్సాహం లేదు. గాలి సహాయం కొంచెంకూడా లేని కారణంచేత నావికులు చేతులు పడిపోయే లాగ తెడ్లు వేయవలసివచ్చింది.

విరామం అన్నది లేకుండా ఆరు రోజుల పాటు రాత్రిం బగళ్ళు సముద్రం మీద ప్రయాణంచేసి రూపధరుడి బృందం చివరకు ఒక విచిత్రమైన తీరాన్ని చేరారు. ఇది ఉత్తరధృవ ప్రాంతం. ఇక్కడ

పడవను మాత్రం బయటి తీరానే గల కొండరాళ్లకు కట్టిపెట్టాడు.

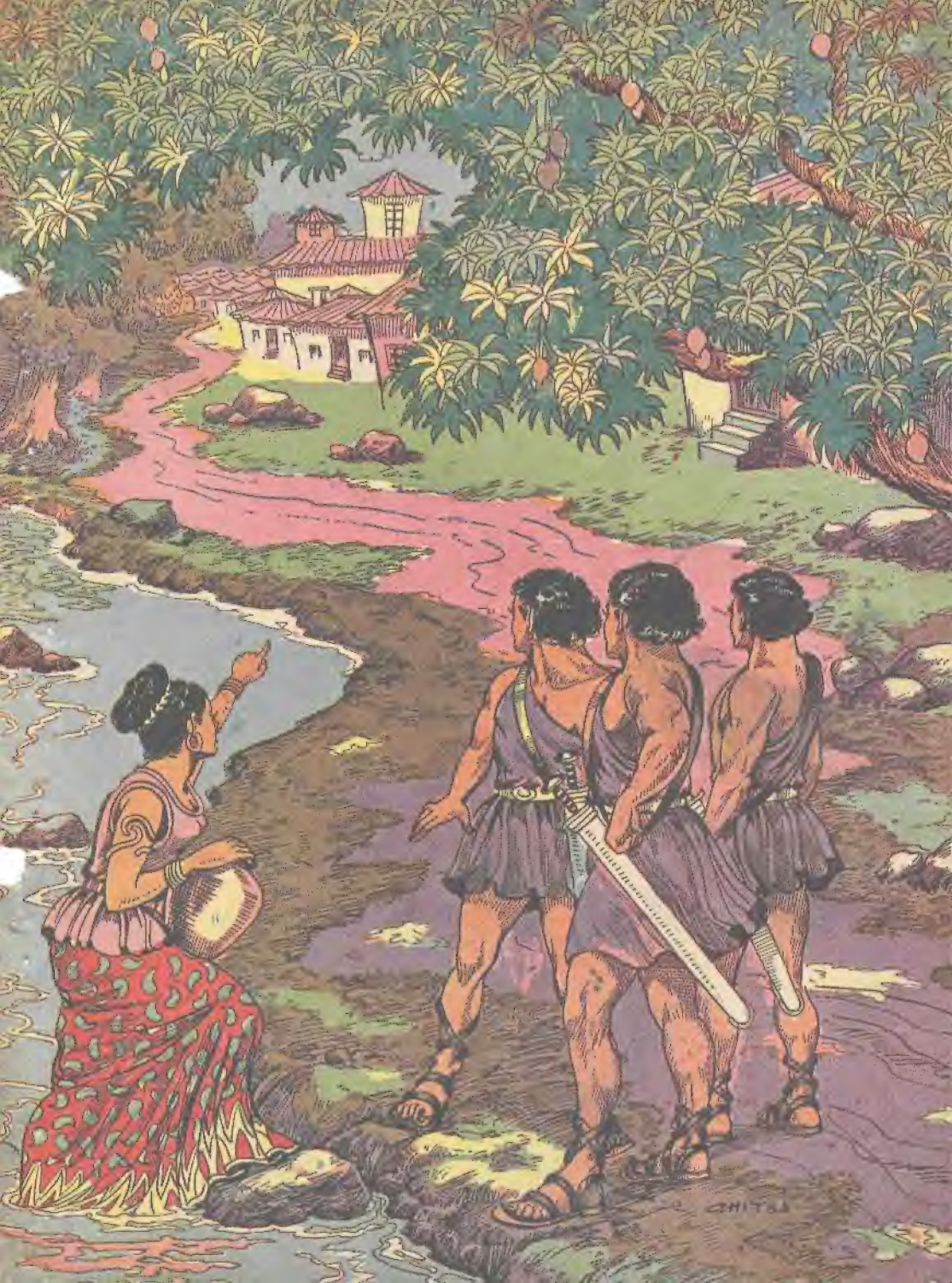
ఆ తరువాత అతను తన సమీపానే వున్న ఒక శిఖరం ఎక్కి చుట్టూ కలియచూశాడు. కనుచూపుమేరలో ఎక్కడా పచ్చికగాని, ఒక చెట్టుగాని అతనికి కనబడలేదు. కాని చాలా దూరాన ఆకాశంలోకి పొగలేస్తూం డటం అతనికి కనిపించింది. ఆ ప్రాంతాల ఎవరో మనుమలుంటున్నట్టు స్పష్టం కావటంవల్ల అతను తన అనుచరులలో ముగ్గురిని పంపుతూ, “మీరు ఆ పొగ కని పించే దిక్కుగా వెళ్లి ఇక్కడ ఎటువంటి మనుషులు నివసిస్తున్నారో తెలుసుకు రండి!” అన్నాడు.

వారు కొంత దూరం వెళ్ళేసరికి ఒక బళ్లదారిలాటిది కనిపించింది. దానివెంబడే వెళ్ళగా కొన్ని ఇళ్లు వచ్చాయి. ఈ ఇళ్ళకు ఇవతలగా ఒక పిల్ల సెలయేట్లో నీరు తీసు కుంటూ వారి కంటపడింది. “ఈ ఊరికి రాజెవరు? ఆయన ఉండే ఇల్లేది? మేము ఆయనను కలుసుకోవాలి,” అని రూపధరుడి అనుచరులూ పిల్ల నడిగారు. ఆమె వారి ప్రశ్నకు సమాధానంగా, అంత దూరాన కనిపించే ఒక ఎత్తయిన ఇంటి కప్పు చూపింది.

మాసాలతరబడి పగలుంటుంది. సూర్యుడు అస్తమించిన కాస్సేపటికే మళ్ళీ ఉదయిస్తాడు; ఎక్కడ అస్తమిస్తాడో, మళ్ళీ ఎక్కడ ఉదయిస్తాడో కొత్తవాళ్లు ఊహించనుకూడాలేరు.

రూపధరుడి నౌకలు తీరాన్ని తాకిన చోట దగ్గర దగ్గరగా రెండు కొండ శిఖరాలున్నాయి. వీటి మధ్యగా ఒక్క పడవ మాత్రమే పోయే వీలున్నది. కాని వాటి సందుగా వెళితే అవతల సముద్రం సరస్సు ఆకారంలో విశాలంగా వున్నది. అది పడవలకు మంచి రేవుకూడానూ. మిగిలిన పడవలను రేవులోకి పోనిచ్చి రూపధరుడు తన

వారా ఇంటికి వెళ్లి లోపల అడుగు పెట్టేసరికి ఎదురుగా ఒక రాక్షసిలాటి స్త్రీ కనిపించింది. ఆమెను చూస్తేనే వారికి వికారం కలిగింది.

ఆ స్త్రీ అప్పటికప్పుడే ఎవరినో పంపి తన భర్తను పిలిపించింది. వాడు వస్తూనే రూప ధరుడి అనుచరులలో ఒకణ్ణి పట్టుకుని నేలకేసి కొట్టి చంపి పంటఇంటోకి గిరవాటు వేశాడు. ఇది చూసి మిగిలిన ఇద్దరూ అక్కడినించి కంగరెత్తి పారిపోయి తమ నౌకలను చేరుకున్నారు.

అయితే ఈలోపునే ఆ రాక్షసుడు వీధి లోకి వచ్చి పెద్దపెట్టున సింహనాదం చేశాడు. అది వినిగానే వేలకొద్దీ రాక్షసులు ఎక్కడెక్కడినుంచో పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి రేవు చుట్టూ ఉండే కొండలమీదినుంచి రేవులో వున్న పడవలమీదికి రాళ్ళు రువ్వసాగారు. ఆ రాళ్ళు మనిషి కష్టంతో ఎత్తగలిగినంత బరువున్నాయి.

రేవులో వున్న పడవలన్నీ భగ్గుమయాయి. రూపధరుడి అనుచరులు రాళ్ళ కిందసరిగ్గా పోయారు. ఆ రాక్షసులు కేకలుపెడుతూ వారిని తమ ఈటెలకు గుచ్చి ఎత్తి ఇళ్ళకు పట్టుకుపోయారు.

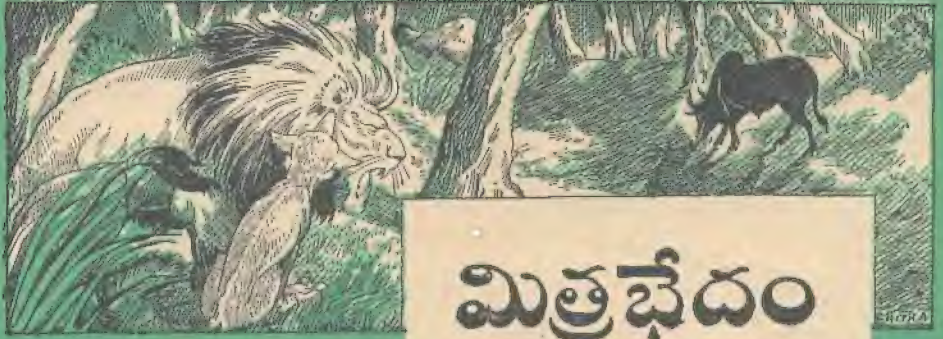
రేవులో జరుగుతున్న దారుణ హత్యా కాండను గమనించి ప్రమాదం తెలుసు కుని రూపధరుడు తన పడవ తాళ్ళను కత్తితో కోసి, ఆ పడవలో ఉన్నవాళ్ళతో, “తెడ్డు వెయ్యండి! బలంకొద్దీ వెయ్యండి! లేకపోతే ప్రాణాలు దక్కవు!” అని బిగ్గరగా అరిచాడు.

వాళ్ళకూడా ఎక్కడలేని సత్తువా తెచ్చు కుని తెడ్డువేసి పడవను సముద్రంమీద తోసుకు పోయారు. ఆ నౌక తప్ప రూప ధరుడి మిగిలిన నౌకలన్నీ నాశనమయాయి; వాటిలో ఉన్న గ్రీకులందరూ ఘోర మరణం పాలయారు.

(ఇంకా వుంది)

మిత్రభేదం

కరటకుడు :

ఉండెను వానర - మొక్క రాజునొద్ద
దండిమిత్రము సేవ-కుండును నగుచు.
అంతఃపురమ్మున - నడ్డంకి లేక
అంతయు తానెయ్యె - అలరుచునుండె.
ఒకపరి నిద్రించు-చుండెను రాజు
చకచక కోతి వి-సరుచుండె తాను.
వ్రాలిన దీగ భూ-పతి తొమ్ముమీద
గాలి విచిన నది - కదలనేలేదు.
రుసరుసలాడుచు - బిసబిస బాకు
కొసతోన బొడిచె నా - కోతి కోపించి
తుట్టున ఈగ ఏ - త్రోవనే వెళ్ళి
మొట్టోయనుచు రాజు - మూల్గుచు చచ్చె.
కావున మూర్ఖుడౌ - సేవకు డెప్పుడు
చావు దెచ్చును రాజు - చాయల నున్న.
మఱిఒక్క ఊర బ్రా-హ్మణుడెక్కడుండు
పరమపండితుడయ్యు - పరచేరు డతడు.

అచటికి వ్యాపారులైన బ్రాహ్మణులు
ఎచటినుండియొ వచ్చి - ఎసగుచున్నారు.
తళతళ లీను ర-త్నాలు ముత్యాలు—
తళుకుమన్నవి మన - తస్కరు కండ్లు
మెల్లగా మాటల - మించిన ఆతడు
వల్లించి వివేచ - వారి మెప్పించె
పనిపాట సేయువా-నిని వేలె చేరి
వినయమ్ముతో వారి - విశ్వాసమంది
పని పూర్తిసేసి ఆ-బాపలు ధనము
గొని చనుచుండ వా-డును బయల్దేరె.
“ఇన్ని రోజులు ఒక్క-టే ఆయియుండి
ఉన్నాము మీరిప్పు - డూరికి నేగ
విడిచి నేనుండగా - ఎడద వెన్నాడు
నడచెద మీతోడ - నని తోడు చనియె.
కానలో బోవుచు - నా నల్లరితడు
లోన బోయలపల్లె-లో దూరి చనగ
కాకి వారికి చెప్పె - కడు ధనుల్ వీరు

తోలు తీసెదమంచు - బెంగలన్నారు.
 తోలు తీసిన రాలు - చాల రత్నాలు
 తనపద్ద మాత్రమే - దమ్మిడి లేదు
 అని చూచి వాడనె - నా బోయ బిలివి
 తొందర యేల నా - తో లీసి కనుడు
 ముందర మాపద్ద - ముల్లెయే లేదు.
 అన్నంత వారలా - యయ్య చర్మమ్ము
 తిన్నగా ఒల్చి 'ఏ-మిన్ని' లేదనుచు
 మిగతవారిని పొండు - మేలని చనిరి.
 పగవాడు తెలివైన-వాడైన మేలు

* * *

అను మాటకీ కథ - అద్భుత సాక్షి
 వినుమోయి దమనకా - వీటిది విప్రు.

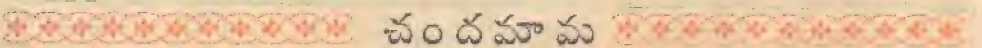
* * *

కరటక దమనకుల్ - సరి యిట్టులుండ
 దొర గిత్త జంపి నె-త్తురుచూచి విడ్డె.

పింగళకుడు :

ఏమి చేసేతి నిది - యెంత పాపమ్ము
 సామాన్యుడా కాదు - సంజీవకుండు.
 నమ్మిన మిత్రుని - నాశమ్ముచేసి
 ఇమ్మహి నేనేమి - యేలుకోగలను?
 మేలు చేసినవాని - మ్రింగెడువాడు
 మేలైన మిత్రుని - మ్రింగెడువాడు
 నమ్మినవాని వె-స్కన చంపువాడు
 నిమ్మహి సరకమ్ము-నే పొందగలరు.

మూకగా వెళ్ళి దా-రిక కొండనుచు
 బోయలు వచ్చి, ల-బోదిబోమన్న
 పాయక బడితెల - బాది చూడగను
 పిక్కలలో దాచి-పెట్టిన మణులు
 ఒక్కటికూడ ఏ-చక్కి కన్నడును.
 కాకి చెప్పిన మాట - కా దబద్దమ్ము
 మికున్న ధనమిండు - లేకున్న చత్తు
 రని వారు బెదిరింప - ననుకొనె పిడు
 వినక పీరల చంపి-వేతురే అనుచు
 తాను వారల దారి - తప్పించి చంపి
 ఆ నగ దంతయు - నడచి పుచ్చుకొను
 అసతో వచ్చుచు-న్నాడయ్యు నపుడు
 కాసంత గుండెలో - కరుణ నీరాడె.

చందమామ

నేల పోయిన రాజు - నిజము నశించు
చాలిన మిత్రుడు - సమసిన సంత,
నేల పోయిన తిరు-గా లభించు
చాలిన మిత్రుడు - సమసిన రాడు.
అని యేడ్చుచున్న రా-జును చేరవచ్చి
అనినాడు దమనకుం - డాశ్వసించుచును.

దమనకుడు :

రాచవారికి నేడ్వ - నేచక్కి తగదు
మీ చిత్త మిటు బాధ - మ్రింగుట యేల ?
పితయైన సహజన్ము - డతగాడె యైన
మతిద్రోహి జంపుట - మనకు ధర్మమ్ము
వచ్చిక మేసెడు - పశువు, మాంసమ్ము
వచ్చిది తినువారి - పగదాయ సుమ్ము.
సామూన్య నీతికి - సరికానివయ్యు
భూమీశు నీతికి - పాలును కొన్ని.
భయముతోడనె ప్రజ - భక్తితో మ్రొక్కు
నయశాస్త్రరీతి యీ-నాటికి నిదియె.
నాగుల పూజింతు - నరులు లోకమున

అ గరుత్మంతుని - అనుకోరు నిజము.
చచ్చినవారికై - చనదు చింతింప
పచ్చుపోవును ప్రాణ-వర్తన మిదియె
పోయినవా డెటు - పోవనేపోయె
వాయి విచ్చిన వచ్చు - వరుమానమేమి ?
అనుచు నా దమనకుం - డది యిది చెప్పి
తన రాజునకు ధైర్య-మును నూరిపోసి
కన్నీరు దుడిచి చ-క్కగ ఊరడించి
మన్నీడ రమ్మని - మఱ్ఱని జేర్చె.
అక్కడ జంతువు - లన్నిటి జేర్చి
మక్కువతో రాజు - మనసును మార్చి
దమనకుం డే మంత్రి - తన కనిపించి
కుమతి వాడే అర-ణ్యము నేలసాగె.
తనకు కానట్టివా-రిని చీలదీసి
తన కొర్కె పూరించు - తంత్ర మియ్యదియె
పంచతంత్రమ్మున - ప్రథమతంత్రమ్ము
మిం చిది ముగిసెను - మిత్రభేదమ్ము.

★ మిత్రభేదము సమాప్తం ★

దోసకాయల వేరం

పూర్వం ఒక సుల్తానుండేవాడు. ఆయన ఒకనాడు వేటకు బయలుదేరి పోతూ ఉండగా, దారిలో అడవిమధ్య ఆయనకు ఒక రైతు కనిపించాడు. ఆ రైతు ఒక గాడిదను తోలుకుంటూ వస్తున్నాడు. దాని మీద ఏదో మూట వున్నది.

సుల్తాను తన గుర్రాన్ని ఆపి రైతును పలకరించి, “తమ్ముడా, ఆ మూటలో ఏ ఏమిటి?” అని అడిగాడు.

“బాబూ, ఇవి దోసకాయలు. నా తోటలో కాసిన తొలికాపు. తరువానికి ముందే కాశాయి. అందుకని వీటిని తీసుకుపోయి సుల్తానుగారికి అమ్ముకుందామని బయలుదేరాను. ఆయన గొప్ప వాత అని చెబుతారు. మంచి ధర ఇస్తారని అశగా వుంది,” అన్నాడు రైతు. వాడు సుల్తానును పూర్వం ఎన్నడూ చూసివుండని కారణంచేత గుర్తించలేకపోయాడు.

“సుల్తానుగారు ఏ దోసకాయలకు ఏపాటి ఇస్తారనుకుంటున్నావు?” అని సుల్తాను రైతును అడిగాడు.

“కనీసం వెయ్యి బంగారు దీనారాలన్నా ఇవ్వకపోతారా?” అన్నాడు రైతు.

“అది చాలా జాస్తి అని సుల్తాను అంటే ఏంచేస్తావు?” అని సుల్తాను అడిగాడు.

“పోనీ. అయిదు వందలై ఇయ్యమంటాను!” అన్నాడు రైతు.

“అదీ ఎక్కువేనంటే?”

“మూడు వంద లియ్యమంటాను.”

“అదీ ఎక్కువేనంటే?”

“వంద ఇయ్యమంటాను.”

“అదీ ఎక్కువేనంటే?”

“యాభై అడుగుతాను.”

“అదీ ఎక్కువేనంటే?”

“ముప్పై అడుగుతాను.”

“అదీ ఎక్కువేనంటే?”

“నా గాడిదను అయన సింహాసనంమీదికి తోలి, పారిపోతాను,” అన్నాడు రైతు.

సుల్తాను విరగబడి నవ్వి రైతును వెళ్ళి పోనిచ్చాడు. తరవాత అయన వేట మానేసి ఇంకొక దారిన ఇంటికి తిరిగి వచ్చేశాడు. వస్తూనే అయన ద్వారపాలకులతో, “నాకోసం ఒక రైతు గాడిదతో సహా ఇక్కడికి వస్తాడు. వాణ్ణి అపకుండా నేరుగా నావద్దకు రానివ్వండి!” అని చెప్పాడు.

ఒక గంటకల్లా రైతు గాడిదను తోలు కుంటూ ద్వారంవద్దకు వచ్చి సుల్తానుగారి దర్శనం కావాలని కోరాడు. ద్వారపాలకులు వాణ్ణి, గాడిదనూ లోపలికి పోనిచ్చారు.

దుస్తులు మార్చుకుని తనకోసం హాలులో వేచివున్న సుల్తానును చూసి రైతు గుర్తించ లేదు. వాడు దోసకాయల మూటను చేత పట్టుకుని సుల్తాను ముందు ఎంతో విధేయతగా నిలబడ్డాడు.

“నా కోసం విధో తెచ్చినట్టున్నావే? ఏమిటోయ్ అవీ?” అని అడిగాడు సుల్తాను.

“వీలినవారు అనుగ్రహిస్తే, నా తోటలో కాసిన తొలికాపు దోసకాయలు ఇచ్చు కుందామని తెచ్చాను,” అన్నాడు రైతు.

“భేష్! నా అనుగ్రహం ఎంతదాకా ఉండాలని నీ ఉద్దేశం?” అన్నాడు సుల్తాను బిగ్గరగా నవ్వుతూ.

“వెయ్యి దీనారాలు,” అన్నాడు రైతు.
 “అది చాలా ఎక్కువ,” అన్నాడు
 సుల్తాను.

“అయిదు పందలు.”

“అదీ ఎక్కువే.”

“మూడు పందలు.”

“అదీ ఎక్కువే.”

“ఒక పంద.”

“అదీ ఎక్కువే.”

“యాభై.”

“అదీ ఎక్కువే.”

“ముప్పై.”

“అదీ ఎక్కువే.”

“ఆ పాపెప్పి మొహంవాడు దారిలో కని
 పించటం నాకు చేటయింది! ముప్పై దీనా
 రాలన్నా ఇవ్వందే. నేను దోసకాయలిచ్చేది
 లేదు!” అన్నాడు రైతు.

సుల్తాను సవ్యాడేగాని జవాబు చెప్పలేదు.
 ఇది గమనించి రైతు సుల్తాను ముఖాన్ని

మరికాస్త పరీక్షించాని, తనకు దారిలో
 గుర్రంమీద కనిపించిన మనిషి సుల్తానే
 అని తెలుసుకున్నాడు.

“హుజూర్, దయచేసి నాకు ముప్పై
 దీనారాలు వెంటనే ఇప్పించండి. లేకపోతే—
 నా గాడిద బయటనే కట్టేసిఉంది!”
 అన్నాడు రైతు.

సుల్తాను నవ్వుపట్టలేక బాల్కనీపైన వెళ్లి
 కిలా పడిపోయాడు. తరవాత ఆయన తన
 ఖజానాదారును పిలిచి, “ఈ రైతుకు
 వెయ్యి దీనారాలు ఎంచి ఇయ్యి; తరవాత
 మరో అయిదుపంద లియ్యి; ఆ తరవాత
 మూడుపందలూ, పందా, యాభై, ముప్పై
 దీనారాలు వరసగా ఎంచిఇయ్యి!” అన్నాడు.

ఒక్కబస్తా దోసకాయలకు పంధొమ్మిది
 పందల యెనపై దీనారాలు ముక్తేసరికి ఆ
 రైతుకు నోట మాటరాలేదు. వాడు పట్టలేని
 ఆనందంతో సుల్తానుకు వెయ్యి సలాములు
 చేసి వెళ్లిపోయాడు.

కన్నకడుపు

ఒకజూళ్ళో ఒక రైతుండే వాడు. అతని తల్లిదండ్రులు చాలా ముసలివారు. వారికి కళ్ళుకూడా సరిగా కనపడవు. అటువంటి అత్తమామలకు చాకిరిచేయటం ఇష్టం లేక రైతు భార్య, వారిని ఎలాగైనా చంపేసి తనకు చాకిరి తప్పించమని తన భర్తను బలిమాలింది.

రైతు తన భార్యమీదీ అపేక్షకొద్దీ తన ముసలి తల్లిదండ్రులను చంపటానికి నెళ్ళయించి, వారిని ఒక బండీలో ఎక్కించి అడవికి తీసుకుపోయాడు. అక్కడ వారిని ఒకచోట దింపి, “ఇప్పుడే వస్తాను, ఇక్కడే వుండండి!” అని చెప్పి అవతలికి వెళ్ళి, నెత్తిన నల్లని మునుగువేసుకుని దొంగలాగా నటస్తూ, తన తల్లిదండ్రులపైపడి దుడ్డుకర్రతో కొట్టసాగాడు.

అప్పుడా వృద్ధులు, “నాయనా మమ్మల్ని దొంగలు చంపేస్తున్నారు! నీవైనా తప్పించుకు పారిపోయి ప్రాణం రక్షించుకోరా!” అని కేకలుపెట్టసాగారు.

తాము చచ్చిపోతూకూడా తన క్షేమమే కొరటం చూసి రైతు తన తల్లిదండ్రులమీద, చేయిచేసుకున్నందుకు సిగ్గుపడ్డాడు. వెంటనే తాను వచ్చి దొంగలను తరిమివేసినట్టు నటించి, తన తల్లిదండ్రుల శరీరాలు నిమురుతూ, “ఇంక ఫరవాలేదు. దొంగలను పారబోలాను! మనం ఇంటికి పోదాం వదండి!” అని వారిని బండీలో తిరిగి ఇంటికి తీసుకుపోయి ఎంతో స్రేమగా చూడసాగాడు.

కాబీ యుక్తి

ఒక సవాబుగారి వద్ద ఒక పజీరుండే వాడు. ఆయన ఒకనాడు ఎంతో అందగత్తె అయిన ఒక ఆడబానిసను కొన్నాడు. ఈ సంగతి సవాబుకు తెలిసింది. ఆ బానిసను స్వయంగా చూడమనే ఉద్దేశంతో సవాబు, “ఈ రాత్రికి నేను మీ ఇంటికి భోజనానికి వస్తున్నాను,” అని నౌకరుద్వారా తన పజీరుకు కబురుచేశాడు.

పజీరు సవాబుగారికోసం పెద్దఎత్తున వంటకాలూ, పానీయాలూ సిద్ధం చేయించాడు. పానీయాలు అందించటానికి తన కొత్తబానిసను నియోగించాడు. ఇద్దరూ భోజనం ముగించుకుని, పానీయాలు తాగుతూ కబుర్లు చెప్పుకోసాగారు.

అకస్మాత్తుగా సవాబు “పజీర్, ఈ బానిసపిల్లను నాకు అమ్మేయ్యి. నీవు ఎంత పెట్టి కొన్నావో, అంతకు రెట్టింపు ధనం నీకు ఇస్తాను!” అన్నాడు.

“ఏలినవారు మన్నించాలి! ఈ బానిసను అమ్మే ఉద్దేశం నాకు ఎంతమాత్రమూలేదు,” అన్నాడు పజీరు.

“అయితే ఈమెను నాకు బహుమానంగా ఇచ్చేయ్యి,” అన్నాడు సవాబు.

“అలాంటి ఉద్దేశం కూడా నాకు విమాత్రమూ లేదు,” అన్నాడు పజీరు నిర్మోహమాటంగా.

పజీరు ధోరణి చూసి సవాబుగారికి పట్టరాని కోపంవచ్చింది. “నువ్వు ఈ బానిసను నాకు అప్పుటమో, బహుమానం చెయ్యటమో చెయ్యకపోయావంటే, అల్లాసాక్షిగా నేను నా పట్టపురాజీకి విడాకులిచ్చేస్తాను!” అని శపథం చేశాడు సవాబు.

“నేను నా భార్యనూ పిల్లలనూ వదిలేస్తానుగాని ఈ బానిసను తమకు అప్పునూ, ఇవ్వను! లేకపోతే నేను అల్లాకు ద్రోహం చేసినవాణ్ణి!” అన్నాడు పజీరు పట్టుదలగా.

తీరా నేరుబారి ఘోర ప్రమాణాలు చేసేశాక, ఇద్దరికీ పశ్చాత్తాపం కలిగింది.

“ఇప్పుడేం చేసేటట్టు? మన ఇద్దరి ప్రమాణాలకూ భంగం కలగకుండా మర్యాదగా బయటపడే ఉపాయం ఏమిటి?” అన్నాడు, నవాబు.

“ఈ ఉపాయం చెప్పగలవాడు కాజీ ఒకడే! వీలినవారి సెలవైతే ఆయనకు కబురు చేస్తాను!” అన్నాడు వజీరు.

నవాబు సరేనన్నాడు. వజీరు కాజీని పిలిపించాడు. కాజీ వచ్చి సంగతంతా తెలుసుకుని, “ఇదేమంత గొప్ప సమస్య కాదు. వజీరుగారు నవాబుగారికి సగం

బానిసపిల్లను అమ్మి, మిగిలిన సగమూ బహుమానంగా ఇస్తే చిక్కువిడిపోతుంది,” అని సలహా ఇచ్చాడు.

నవాబు ఈ యుక్తికి చాలా సంతోషించి, “భేష్, బాగుంది. ఇంకొక సలహాకూడా చెప్పు: ఈ పిల్లకు బానిసస్థితి పోతేనేగాని నా జనానాలో చేర్చటానికి వీలులేదు. చట్టరీత్యా ఈమె బానిసత్వం పోగొట్టటానికి చాలా తతంగం ఉంటుంది. దానికీకూడా విదైనా సులువుమార్గం త్వరగా ఆలోచించు!” అని కాజీని అడిగాడు.

“అందుకు ఒకటే సులువుమార్గం! ఈమెను ఎవరైనా ఇచ్చి ఇప్పుడే పెళ్లిచేస్తే

సరి! ఈమె బానిసత్వం ఈ క్షణమే పోతుంది. వెంటనే ఆ మనిషిచేత ఈమెకు విడాకులిప్పించి, వీలినవారు ఈమెను తమ జనానాలో చేర్చుకోవచ్చు!” అన్నాడు కాజీ.

“చాలా బాగుంది. ఒక భటుణ్ణి పిలిపించు!” అన్నాడు నవాబు వజీరుతో.

వజీరు తనదగ్గిరఉన్న భటుణ్ణి ఒకణ్ణి పిలిపించాడు. అతనికి బానిసపిల్లనిచ్చి అప్పుడే పెళ్లిచేసి కాజీ, “ఇక ఈ పిల్ల బానిసకాదు, స్వతంత్రురాలు! ఇప్పుడిమెకు ఈ భటుడి చేత విడాకులిప్పిస్తాము!” అన్నాడు.

కాని భటుడు ఇందుకు ఒప్పుకోలేదు. “నా భార్య చాలా అందగత్తె. ఆమెకు విడాకులిద్దామనే ఉద్దేశం నా కెంత మాత్రమూ లేదు!” అన్నాడు వాడు. ఎంత బెదిరించినా వాడు లొంగలేదు.

నవాబుకు మండిపోయింది. అయిన కాజీతో, “దౌర్భాగ్యుడా, ఇదా నుపు చెప్పే యుక్తి! ఈ చిక్కు విడదీయకపోయా

వంటే నీ తల కొట్టి కొటద్వారానికి వేళ్ళాడ గడతాను!” అన్నాడు.

“వీలినవారు తొందరపడుతున్నారు. ఈ చిక్కు ఒక లెక్కలోదికాదు. వజీరుగారు ఈ భటుణ్ణి నాకు బానిసగా ఇచ్చేస్తే అన్ని చిక్కులూ తీరిపోతాయి!” అన్నాడు కాజీ.

“ఇచ్చేనాను, తీసుకో!” అన్నాడు వజీరు. కాజీ బానిసపిల్లకేసి తిరిగి, “ఈ భటుడు నా బానిస. వీణ్ణి నీకు బానిసగా ఇచ్చేస్తాను, పుచ్చుకుంటావా?” అని అడిగాడు.

“పుచ్చుకుంటాను!” అన్నదామె. “ఇంకేముంది? చట్టప్రకారం నీ బానిస నీకు భర్తకావటానికి వీలులేదు. మీ పెళ్లి రద్దయిపోయింది! నేను వచ్చిన పనికూడా అయిపోయింది!” అంటూ కాజీ లేచాడు.

నవాబు కాజీని అపి, “మాకు న్యాయం చెప్పి సలహా ఇచ్చినందుకు ఇదిగో బహుమానం!” అంటూ ఒక సంచినిండా బంగారునాణాలు పోసి కాజీకి ఇప్పించాడు.

పోటోవ్యాఖ్యల పోటీ :: బహుమానం రు. 10 లు

1957 సెప్టెంబర్ సంచికలో ప్రకటింపబడే పోటోలకు నమూనాలు

- ★ పై పోటోలకు సరియైన వ్యాఖ్యలు ఒక్క మాటలోగానీ, చిన్న వాక్యంలోగానీ కావాలి. (రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం వుండాలి.)
- ★ సెప్టెంబర్ నెల 10-వ తేదీలోగా వ్యాఖ్యలు మాకు చేరాలి. తరువాత చేరే వ్యాఖ్యలు ఎంత మాత్రమూ పరిశీలించబడవు.
- ★ మాకు చేరిన వ్యాఖ్యలలో అత్యుత్తమంగా వున్న సెట్టాకు (రెండు వ్యాఖ్యలకు కలిపి) రు. 10/-లు బహుమానం.
- ★ వ్యాఖ్యలు రెండూ పోస్టుకార్డుపైన వ్రాసి, ఈ ఆద్రసుకు పంపాలి:- చందమామ పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ, మద్రాసు-26.

సెప్టెంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

మొదటి పోటో : చేటు లేని అంబారి

రెండవ పోటో : చేతగాని సవారి

పండినవారు :

ప్రొ. భాస్కరరాజు, C/o కొత్తకొండ, వీరయ్య, అంజనేయపేట, విజయవాడ - 1.

బహుమతిమొత్తం రు. 10/- ఈ నెలాఖరులోగా పంపబడుతుంది.

ఘాతుక మృగాలు

ఒకప్రాణి ఇంకొక ప్రాణికి ఆహారం కావటం సృష్టిలో సర్వసాధారణమైన విషయం. కొన్ని ప్రాణులు ఒకదానికొకటి ఆహారపరంపరగా ఉండటం మనం చూడవచ్చు. లేళ్ళు చెట్లను తింటాయి, లేళ్ళను సింహాలూ, పులులూ తింటాయి. ఉత్తరదృవంలో నయితం ఈ ఆహార పరంపర ఉండనే వున్నది. అక్కడి మొక్కలను కీటకాలు తింటాయి, ఆ కీటకాలను మంచులో ఉండే చేపలు తింటాయి, ఆ చేపలను మంచు నక్కలు తింటాయి.

ప్రతి ఆహారపరంపరకూ ఒక చివర వృక్షజాతులుంటాయి, రెండో చివర మాంసాహారులైన ఘాతుక మృగాలుంటాయి. అయితే ఏప్రాంతంలో చూసినప్పటికీ ఘాతుకమృగాల సంఖ్య పరిమితంగానే ఉంటుంది. వాటి సంఖ్య ఆ పరిమితిని దాటి పెరిగినవక్షంలో ఆహార కొరత ఏర్పడుతుంది.

ఒక ఉదాహరణతో దీనిని అర్థంచేసుకోవచ్చు. సింహాలు, జీబ్రాలను చంపి తింటాయి. ఒక్కొక్క సింహమూ అచ్చగా జీబ్రాలపైనే బతకాలంటే ఏడాదికి 50 జీబ్రాలు అవసరం.

కాని 50 జీబ్రాలు బతకటానికి చాలా వచ్చిగరికి అవసరం. అహర పరంపరలో ఎప్పుడూ ఒకరకం ప్రాణుల సంఖ్యపై మిగిలిన ప్రాణుల సంఖ్య ఆధారపడి వుంటుంది.

మాతుకమ్మగారలో చాలా జాతులున్నాయి. వీటిలో ప్రసిద్ధమైనవి పిల్లిజాతి, కుక్కజాతి. సింహాలూ, కొండసింహాలూ, పెద్దపులులూ, చిరుతపులులూ మొదలైనవన్నీ పిల్లిజాతికి చెందిన మాతుకమ్మగాలు.

నక్కలూ, తోడేళ్లూ, గుంటనక్కలూ, కొయోట్లూ కుక్కజాతికి చెందినవి.

ఇలాగే వివిధప్రాంతాలలో వివిధజాతులకు చెందిన మాతుకమ్మగాలున్నాయి. ఎలుగు బంటి ఒక్కటి ఒక ప్రత్యేకజాతిగా గణించబడుతున్నది.

బలచరాలలోకూడా మాతుకమ్మగాలున్నాయి. వాలన్, సీల్, నీ లయన్ మొదలైనవి మాంసాహారులు.

సిహంగికూడా మాంసాహారే కాని అది జంతువులను తానై చంపి తినదు, ఇతర మాంసాహారులు చంపిన జంతువులను తిని, అడవిప్రాంతాన్ని “శుభ్రం” చేస్తుంది.

ఇంకా ప్రపంచంలో అనేకప్రాంతాల అనేకరకాలైన మాతుకమ్మగాలు నివసిస్తున్నాయి.

వార్తలు-విశేషాలు

మూడేళ్లక్రితం అడవిలో దొరికి, అనువుత్రిలో చికిత్స పొందుతున్న 'జేడెలుపిల్లవాడు' — రాము, ఇప్పుడు మామూలు పిల్లల్లాగ తిని, అడుకొంటూ వున్నాడని, మానవలక్షణాలు అతనిలో వృద్ధిపొందుతున్నవని ఉత్తరప్రదేశ్ ఆరోగ్యశాఖ డిప్యూటీమంత్రి వెల్లడంచాడు.

* * * *

ప్రథమ బారత స్వాతంత్ర్యసమర శత వార్షికోత్సవం సందర్భంగా రాజస్థాన్‌లోని సికార్, నజీరాబాద్, నిఖాహరాన్ కోట, టేవాలిలో పెద్ద ఎత్తున విజయస్తంభాలను నెలకొల్పటానికి రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం నిశ్చయించింది. 1857 లో ఈ ఐదుచోట్ల విప్లవ సైన్యాలు అఖండ విజయాలను సాధించినవి.

* * * *

ప్రధాని నెహ్రూ కంచువిగ్రహాన్ని ప్రముఖ జాపనీస్ శిల్పి యోకి తయారుచేశాడు. గత ఏప్రిల్‌లో ప్రారంభించి, ఈ సెప్టెంబరులో పూర్తిచేశాడు. అయిన ప్రధాని నెహ్రూకు ఒక లేఖ వ్రాస్తూ, 'ప్రపంచ శాంతిసాధనకు మీరు చేస్తున్న కృషిని నేను ఎంతగానో హర్షిస్తున్నాను. ఆ లక్ష్యసాధనకే ఈ విగ్రహాన్ని తయారుచేశాను,' అని పేర్కొన్నాడు.

* * * *

బొంబాయిలోని వివిధ సంఘాలు చేరి, పిల్లలకు ప్రత్యేకించి ఒక థియేటరున్ను, విద్యారంగంలో పని చేస్తున్నవారందరి వినియోగార్థం ఒక సాంస్కృతిక కేంద్రమున్ను నిర్మించటానికి సన్నాహాలు జరుపుతున్నవి.

ఆగస్టు 7వ తేదీన ఆంధ్రప్రదేశ్ లో సాహిత్య ఎకాడమీ ఏర్పాటుయింది. దీనికి ప్రెసిడెంట్ ప్రసాద్ ప్రారంభోత్సవం జరిపారు. దీనికి సంబంధించి, 60 మంది సభ్యులతో జనరల్ కౌన్సిల్ కూడ యేర్పాటుయింది.

*

*

*

*

హుస్సేన్ ది హాగి, పడవ ప్రమాదంలో 57 మంది మరణించారు. మధ్యప్రదేశ్ లో బేత్వా, సాండానదులు హాగి పోరలినాయి. గండక్ నది వరదకులోనైంది. నర్మదానదికి వరద తగలగా, 6 గ్రామాలు మునిగివై. గోదావరికూడా పొంగటంవల్ల గ్రామాలు, పడవలు మునగటం జరిగింది. ఈ నెలలో బీహార్, అస్సాం నదులకుకూడా వరదవెల్పు తగిలింది.

*

*

*

*

తొలి పంచవర్ష ప్రణాళిక ఫలితాలను సమీక్షించడానికిగాను న్యూఢిల్లీ నభలో నివేదిక సమర్పించబడింది. వ్యవసాయరంగంలోను, పారిశ్రామికరంగంలోను ఉత్పత్తులను పెంపొందించడానికి ఈ ప్రణాళిక విశేషంగా తోడ్పడిందని, దేశాన్ని సర్వతోముఖంగా అభివృద్ధి చేయడానికి అవసరమైన ఉత్సాహాన్ని, సవచ్చితన్యాన్ని, ప్రజలలో కల్పించిందని నివేదిక వెల్లడించింది.

*

*

*

*

గాంధీమహాత్ముని చిన్న కుమారుడు శ్రీ దేవదాస్ గాంధీ ఆగస్టు 3 తేదీ తెల్లవారుజామున పూర్వోగంవల్ల హఠాత్తుగా మరణించారు. ఢిల్లీలోని ప్రముఖ దినపత్రిక “హిందుస్తాన్ టైమ్స్”కు ఈయన మేనేజింగ్ ఎడిటరు, శ్రీ సి. రాజగోపాలాచారిగారి అల్లుడు.

*

*

*

*

ఆంధ్రప్రదేశ్ కు కొత్తగా 35 జాతీయవికాస కేంద్రాలను—అనగా నేషనల్ ఎక్స్ ప్లొషన్ నర్వీస్ ప్లాంట్స్ ను, ఇండియా ప్రభుత్వం మంజూరుచేసింది. ఈ కేంద్రాలు అక్టోబరు 2 తేదీ, గాంధీ జయంతినాడు ప్రారంభింపబడుతై. వీరితో కలిపి, మొత్తం రాష్ట్రంలోని జాతీయవికాస కేంద్రాల సంఖ్య 181.

చిత్రకథ

ఒక సెలవు రోజున దానూ, వానూలు మరో స్నేహితుడితో కలిసి, మామిడి తోటలోకి పికారు వెళ్లారు. వెంట 'టైగర్' కూడా వుంది. ఆ ముగ్గురూ వెంట తెచ్చుకున్న టిఫిన్ తినేందుకు ఒక చోట కూచున్నారు. 'టైగర్' దగ్గరకు వచ్చింది. కొత్త కుర్రాడు దాన్ని కనికొట్టాడు. కొద్దిసేపు తరవాత దగ్గరలో వున్న ఒక పొద కదలసాగింది. ఆ ముగ్గురూ అక్కడికి వెళ్లి చూస్తే, పొదలో ఏమీలేదు. కాని, తిరిగి వాళ్లు తాము వదిలిపోయిన బిస్కట్లకోసం వచ్చేసరికి, ఆ కొత్త కుర్రవాడి బిస్కట్లన్నీ 'టైగర్' సంతోషంగా తింటూ కనిపించింది.

చేర్మన్ గారెక్కడ?

అయిన **Parry's** పారీస్ మిఠాయికోసం వెళ్లారు

అది అశ్చర్యం కాదు! పారీవారి మిఠాయి ఎంతో కమ్మగా, ఎంతో స్వచ్ఛంగా వుంటుంది కనుక దానిమీదికి మనస్సు పోకుండా విగ్రహించుకోలేము.... నేదే పారీ మిఠాయి ఇంటికి తీసుకువెళ్లండి. మీకుటుంబీకులందరికీ పండుగగా ఉంటుంది.

PRS 95

రవి టాయ్లెట్స్ ను వాడండి

రవి గ్లీసరిన్ సోపు:

మీ అందమును వర్చస్సును కాపాడును.

రవి వెజిటబుల్ హేరాయిల్:

మీ కేశములను విరివిగా పెంపొందించును.

రవి స్క్రీ:

మీ ముఖవिलाసమును అభివృద్ధి చేయును.

సోల్ ఏజెంట్లు :

ది న్యూ స్టార్ & కంపెనీ,

తండ్రియార్పేట

::

మద్రాసు-21

మీ బిడ్డల ఆరోగ్యమును కాపాడు

నల్లది.

ఇన్ ఫన్ టోన్
బిడ్డలను
ఉత్సాహముగ
నుంచును

PSHC.27

ఎల్లకాలమూ
అమోఘమైన చికిత్స

మామూలు జలుబులు   తలనొప్పలు

కండరముల నొప్పలు   దెబ్బలు

నాడీనొప్పలు   నడుమునొప్పి

చిటిప్స్
జరియంటల్ బాం
జలుబులకు, నొప్పులకు, బాధలకు

LITTLE'S ORIENTAL BALM & PH. LTD. MADRAS - I

చూడండి! సన్లైట్

సగంబిళ్ల మాత్రమే

ఈ బట్టలన్నిటినీ

ఉతికింది!

అట్లు చేయనట్టిది ఆ

అధికమైన సురగ!

సన్లైట్
సబ్బు

ఇట్లంను తెల్లగాను, కాంతివంతముగాను ఉతుకును!

S. 240-50 TL

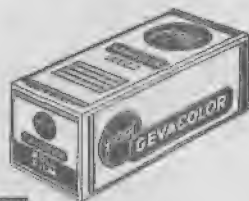
గెవార్ట్

తీసిన ఫోటోలు

సంతోషం కలిగించి తీరుతాయి

ఇది గెవార్ట్ ఫిలిమ్ తో తీసి, అమానుషము పొందిన ఫోటోగ్రాఫు. అరేడుగల శిశురాయే గానీ, బాబు శిశురాయేగానీ. గెవార్ట్ ఫిలిమ్ ఉపయోగిస్తే, మీకు ఎంతో మంచి ఫలితాలు కలుగుతవి. సూపు తెలుపు బ్లూ-డోర్, బెల్-డోర్ స్పావెలకు గెవాపాన్ 33 ఎన్నికై నది. గెవాపాన్ 36 ట్రాస్పిడ్ రోల్ ఫిలిము వాడితే, ఫ్లాష్ అగత్యం లేకుండా ఎంత చెడ్డతైటునైనా సరి దిద్దుతుంది. ప్రకాశవంతమైన, సహజనిర్దమైన కలర్ ఫోటోగ్రఫీ కావాలంటే, దానికి బహు ఎల్లప్పుడూ గెవాకలర్ ఫిలిమ్.

GEVAERT

ALLIED PHOTOGRAPHICS PRIVATE LIMITED

ఎల్లయిడ్ ఫోటోగ్రాఫిక్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

కస్తూరి బిల్డింగ్, సుందర్బీతా రోడ్డు, బొంబాయి-1.

ఇది నిక్కము...

...పగలిన పాత్ర, నీలని మంచి
పాత్ర ఉంచినట్లు నిలబడవద్దు,
కరోన రంగులో నలుపుచేయబడిన
కరోనముల నలుపు లోనూలే
చేయబడినట్లుగా నిలబడవద్దు.

శిరోవరంగు నిదోషరేమలము

తైచిని మూలమున నలుపుచేయుము.

బోమా శిరోజములను నహజంగా వలపుచేయును.

జగత్సృష్టిమైన బెల్లడు
 నీలము నీలముగా నీలము
 చేయవలసి.

ಇತರ ವಿಷಯಗಳು, ಎಡಿ. ಎಸ್. ಕಂಪನಿ ವಾಸ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾರ

வினா : 1

సీ. నరేంద్రమ్ అండ్ కో.,

ಬೆಂಗಳೂರು - 2.

★

డి.టి. మెడికల్ శాస్త్ర, డి.టి.

★

షాహ బచిషి అండ్ కో.,

రాధాబజార్ స్ట్రీట్, కలకత్తా.

★

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

నేతాజీ సుభాష్ రోడ్, మద్రాసు.

**POORNA
PENS**

INSURE YOUR

POORNA INDUSTRIES SANDHINAGAR VIJAYAWADA - 2

చందాదారులకు మనవి

పైనెల చందమామలు యీనెల చివరి
వారంలో పొన్న అవుతవి. సకాలంలో
అందనివారు, వారి పొప్తాఫీసులో ఫర్మాదు
చేస్తూ, పై నెల పడతేదీ లోగా చూకు
తెలియపర్చ గోరుతాము. ఆ పైబడి వచ్చు
కంప్లెయింటు, గతనెలలో చేరలేదనే
కంప్లెయింటు గమనించబడవు.

హీనజరు

జాన్సన్ అండ్
జాన్సన్

చక్కని పాపాయిలకు
ఒక చక్కని పొడరు

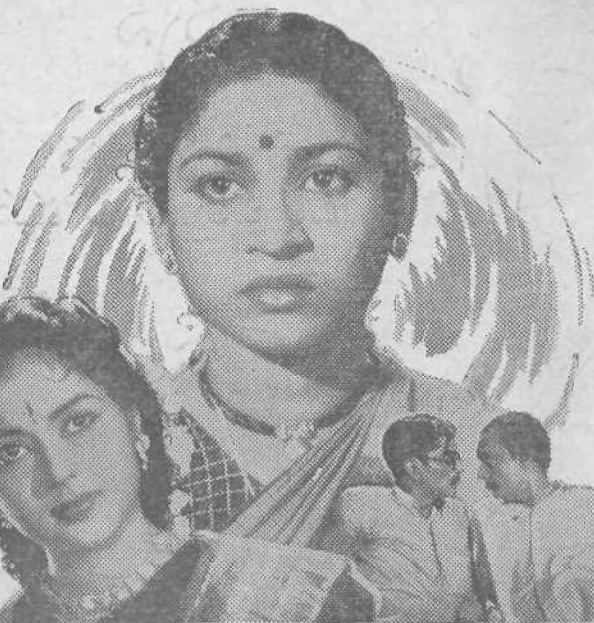

ఉచిత పుస్తకము

పిల్లల సంరక్షణను గురించిన ఉచితముగా దొరకే
జాన్సన్ యొక్క పుస్తకము కావాలని వ్రాయండి.
దీనిలో తల్లి శత్రువులకు ఉపయోగపడే విషయ
ములు ఎన్నో ఉన్నాయి. మీకు యింగ్లీషు మరియు
హిందీ పుస్తకములలో ఏది కావాలో తెలపండి.

జాన్సన్ అండ్ జాన్సన్, పి.ఓ. బాక్స్ 1976, డిపార్ట్ మెంట్ 40-జి బొంబాయి

అద్భుత వాడుదల!

బి.యల్.ఎ.సెట్టి కానుక
విఠల్ ప్రాడక్ట్స్ వారి

వద్దంటే పిళ్ళ

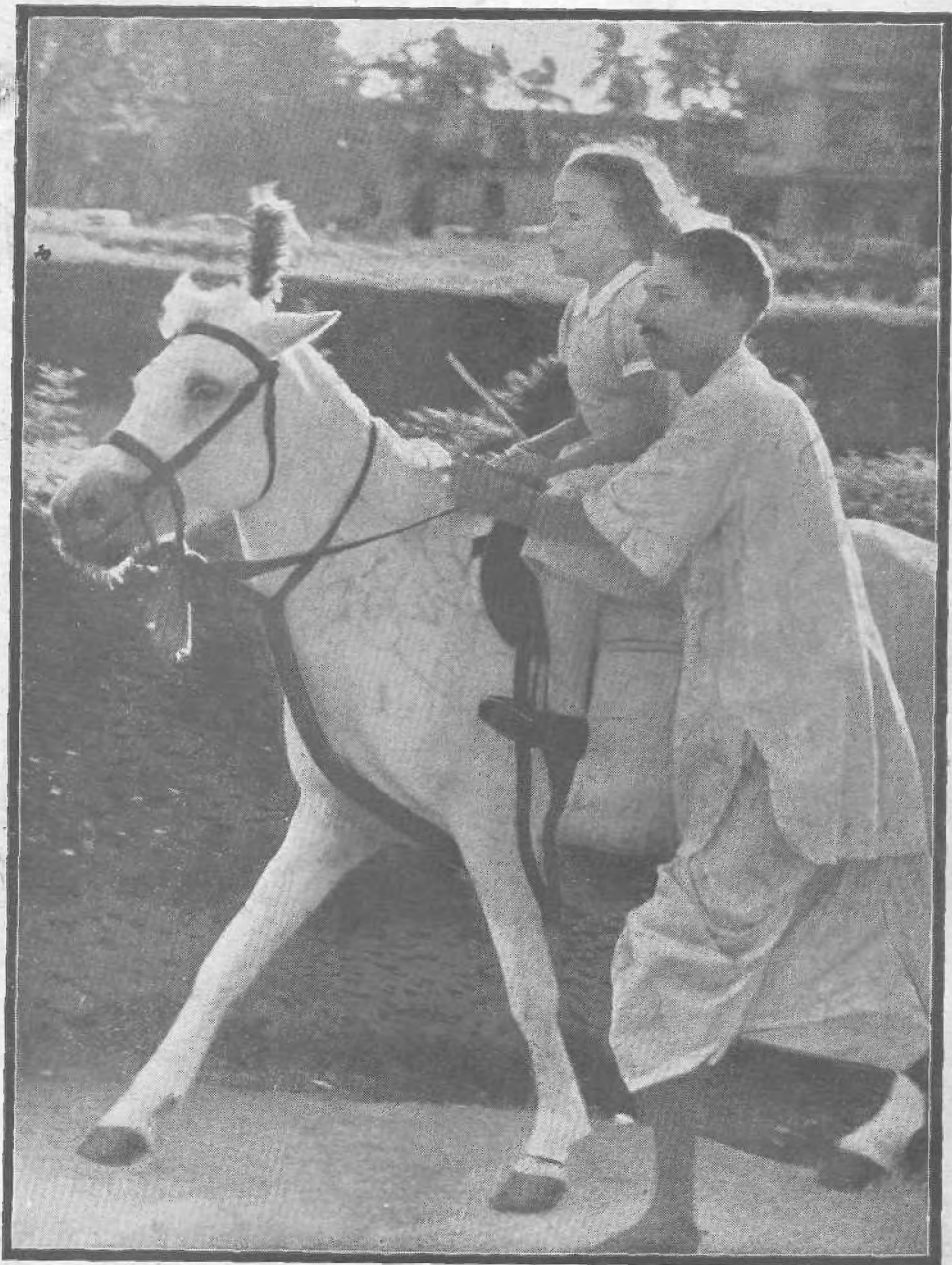
నిర్మాత, దర్శకులు
శ్రీ.బి.విఠల్.ఆచార్య

మాటలు, పాటలు
క్రిష్ణమూర్తి.రామ్ చంద్

క్రిష్ణా పిక్చర్స్ రిలీజ్

ART & PUBLICITY.

బహుమతి
పొందిన వ్యాఖ్య

చేత గాని సవారి

పంపినవారు :
పి. వి. రాజు - విజయవాడ

